

NUTIDA HÄNDELSER

KLARGÖRS AV PROFETIA

Låt oss böja våra huvuden! Käre himmelske Fader, vi tackar Dig ikväll för att Du svarar på bön åt oss. Den här stackars kära kvinnan, som ligger där, där kirurgin har misslyckats. Men, å Gud, vi kommer ihåg den första kirurgin, som någonsin utfördes på jorden, den gjorde Du själv. Du tog ett revben från Adams sida, stängde till snittet och skapade en hustru. Å, Fader, jag ber ikväll, att Din hand ska komma ner nu och ska utföra det här stora, som vi ber om. Och de här andra, Herre, den här kvinnan som lider av mentalt betryck, alla andra, som har böneämnen, vi överlämnar dem bara åt Dig, Fader, av hela vårt hjärta. I Jesu Kristi Namn. Amen.

Verkligen en förmån att få vara här ikväll och ha de här fina åhörarna att titta på! Och fin sång, den underbara lilla kören. Jag tänkte just på skillnaden, då jag såg de där pojkarna stå där med . . . Män som ser rena ut, rena frisyrier. Jag tänkte igår kväll på — på platsen där jag bor. En hop ligister kom in där nere och försökte dränka en pojke i en simbassäng. De måste ringa efter någonting och få ut dem därifrån. Vilken skillnad, att se ungdomarna stå och sjunga evangeliska sånger! Vilken skillnad!

² Tänkte, liksom broder Henry sa där: ”de där männen med håret, som kvinnorna borde ha”, ser Ni. Det där — det där — det där är riktigt. Ser ut som . . . Jag ser de här pojkarna pröva det, att ha det där håret, de till och med sätter de här hårspolarna i det, runt sitt ansikte. Och jag vet inte, jag . . . Ibland blir jag missmodig. Det ser ut som om det är en riktig perversitetens tid. Männen försöker bära kvinnokläder och kvinnorna bär manskläder. Och männen låter sitt hår vara som kvinnors och kvinnorna har håret liksom män. Vad är det för fel på de här människorna, ändå? Har verkligen själva anständighetens och hederns trådar lämnat den här nationen och de här människorna, den här världen?

³ Det här är en hemsk tid, men det är den härligaste tiden i världen att predika Evangeliet. Om jag kunde ha stått på tidens rand innan den kom till existens och Fadern hade tittat på mig och sagt: ”Vilken tid, ned igenom de här tidsåldrarna, skulle Du vilja predika i?”, skulle jag vilja ha just nu, det är riktigt, precis före Hans Tillkommelse.

⁴ Då jag ser ut över åhörarna, som sitter här framför oss . . . En av mina predikantvänner red på en häst i Tucson igår.

(Tänker på den här mannen med det här. . . Den här kvinnan med disken i sin rygg.) Den här hästen kastade av honom. En annan man ringde mig klockan ett i morse, på mitt hotell, och sa: "Mannen är på Veteransjukhuset och hans ögon är glasaktiga, hans rygg krossad, hans njurar buktar ut och hans hjärta håller på att ge upp." Och där kom jag ner på golvet, på mina knän, telefonerade, fick honom i andra änden och bad för honom. Och här sitter han här ikväll, sitter just där. Det där var igår kväll. Bob, skulle Du vilja stå upp där? Där är mannen, just där. [Församlingen applåderar. — Utg.] Gud besvarar bön, morgon, kväll, mitt på dagen, mitt i natten, eller när som helst.

⁵ Nu, jag — jag är en sådan där långrandig predikant, som de kallar det. Jag liksom bara avskyr att komma igång den här tiden om kvällen och — och jag tyckte, att jag precis hade kommit hit. Här om kvällen talade vi här borta på en viss plats och. . . Femton minuter sedan jag hade börjat, plockade folk ihop tallrikarna och gjorde tecken åt mig: "Sluta! Stäng av, man måste komma ut härifrån.", rökte cigaretter och höll på. Det var inte bankettens fel, det var människorna vi hade hyrt det av. Och ordförandens hustru gick bort och sa till chefen, sa. . .

⁶ Han sa: "Tja, det är meningen att Ni ska vara ute härifrån klockan 9:30."

⁷ Hon sa: "Ni satte aldrig det i kontraktet."

⁸ Den här damen, ikväll kom hon ner hit (en verkligt trevlig dam) och hon sa: "Vi förstod, att Ni vill ha det så", sa hon, "håll bara på så länge Ni vill!" Så det är mycket vänligt. Så jag är mycket tacksam för det. Det är mycket bra.

⁹ Broder Henry, jag uppskattar förvisso Er — Er vänlighet att inbjuda mig hit och den här avdelningen.

¹⁰ Jag hade igår kväll förmånen att få vara här nere i Assemblies of God, där jag tror en broder Boone är pastor. Hade det underbart där med den gruppen människor. Och i morgon kväll far vi någonstans hit bort, jag vet inte var det är någonstans och det är en annan avdelning. De tar hand om det där. Jag bara håller på att be, läsa och följa med och det är ungefär allt jag kan hänga med i.

¹¹ Men vi ser nu underliga saker i den här tiden. Nu kommer jag ihåg sist jag var här, det var i en tältmötesserie. Jag kommer ihåg, att jag talade om det igår kväll, om ett litet par, som tog med sig sin döda baby in. Det — det är någonstans här uppe, de hade kört hela dagen och natten. Den lilla modern satt sorgsen och höll den där lilla babyn i sina armar. Nu kan hon ju sitta just här nu, för allt vad jag vet. Och hon. . . Den lille äkta mannen, ett par par till, tillsammans med dem och de var. . . Och hon sa. . . Frågade mig, om jag ville komma över (mannen gjorde det) till bilen. Jag tog ut den lilla babyn och bara höll den, en liten, död, stel, kall gestalt, och jag började

be. Och då jag bad, började den där kroppen kännas, som om den började bli varm. Så jag bara . . . Jag fortsatte att be. Han började sparka och röra på sig efter hand, så jag . . . Började gråta. Jag räckte tillbaka honom till modern, hon fortsatte hem med den. Så de kanske inte ens var kristna, för allt vad jag vet. Förstår Ni? Det där var underbart.

¹² Men det jag tänker på ikväll, jag vet om en församling, som är döende, också, det är vårt pingstfolk. Vi måste skaka oss ut ur det här, mm, det är alltsammans. Och enda sättet man kan göra det på är med bön och att ställa upp på Guds Ord. Det är enda sättet vi kan göra det på. Det finns bara en enda väg ut, Han är den Vägen, Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet. Skulle vi vilja, att vår församling kom i det tillstånd, som han sa där borta, liksom i England? Det är orsaken till, att jag har varit så ohövligen, tycker Ni, och skällt ut Er. Och jag menar inte att göra det, men jag vill inte se församlingen komma i den sortens tillstånd. Man vill inte vara i det tillståndet. Man — man måste bara slå fast Det så hårt, att man naglar fast Det och får Det att sitta. Det måste göras.

¹³ Så nu, ikväll, har jag bara en . . . Några Skriftställen och text här, som jag vill tala om en stund. Jag ska inte säga någon viss tid. Ni blir trötta, å . . . Jag kanske är färdig på trettio minuter och det beror bara på . . . Jag lämnar alltid liksom det åt Den Helige Ande, bara hur Han än leder det.

¹⁴ Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick till, tala med Författaren, innan vi öppnar Hans Bok!

¹⁵ Allsmäktige Gud, denna Boks Författare, genom Jesus Kristus ber vi. Vi är tacksamma för det vi redan har hört ikväll. Om vi skulle — skulle sätta punkt för det här mötet med att säga: "Amen" och gå hem, var det gott att vara här, för vi vet, att Du har varit med oss. Och, Fader, då vi öppnar det här Ordet, tala nu till oss direkt ut ur det här Ordet, så att vi kan få veta, vilken stund vi lever i! Om vi vet, vilken stund vi lever i, då kan vi förbereda oss för den stunden, men om vi går i blindo, utan att veta *vad* eller *vart*, då vet vi inte, hur vi ska förbereda oss. Så, Fader, vi ber, att Du ska låta oss se Arken där och Dörren öppen och Budskapet, som kallar oss in. Ge oss det genom Jesu Kristi Namn! Amen.

¹⁶ I Den Heliga Skrift vill jag läsa en text här, som finns i Lukas Evangelium, i 24:e kapitlet, den . . . Jag ska börja med 13:e versen och läsa en del av Det.

Och se, två av dem gick samma dag från byn, som hette Emmaus, vilken låg omkring sextio stadier från Jerusalem.

Och de talade med varandra . . . de här sakerna, som hade skett.

Och det hände sig, medan de samtalande med varandra och . . . , att Jesus själv närmade Sig och gick med dem.

Men deras ögon var tillslutna, så att de inte skulle känna igen honom.

Och han sa till dem: ”Vad är det för slags samtal, som Ni har med varandra, medan Ni vandrar och är sorgsna?”

Och den ene av dem, vars namn var Cleopas, svarade och sa till honom: ”Är Du bara en främling i Jerusalem och har Du inte fått veta alla dessa ting, som har skett . . . de här dagarna?”

Och han sa till dem: ”Vad då för ting?” Och de sa till honom: ”Ifråga om Jesus från Nasaret, vilken var en profet, mäktig i gärning och ord inför Gud och allt folket;

och hur översteprästerna och rådsherrarna utlämnade honom till att dömas till döden och har korsfäst honom.

Men vi litade på, att det var han, som skulle ha återlöst Israel. Och förutom allt detta, är det idag tredje dagen, sedan de här sakerna gjordes.

Ja, och även vissa av kvinnorna i vårt sällskap, som . . . var vid graven, gjorde oss förvånade.

. . . då de inte fann hans kropp, kom de och sa, att de också hade sett änglar i en syn, vilka sa till dem . . . Vilka sa, att han var levande.

Och vissa av dem, som var tillsammans med oss, gick till graven och fann det vara precis som kvinnorna hade sagt, men han de . . . Men honom såg de inte.”

Då sa han till dem: ”Å, ni oförståndiga och tröghjärtade att tro (som inte tror) allt, som profeterna har sagt!

Borde inte Kristus ha fått utstå de här sakerna och . . . ingått i sin härlighet?”

Och han började med Moses och alla profeterna och förklarade för dem . . . alla skrifterna de saker, som gällde honom själv.

Må Herren lägga Sina välsignelser till uppläsningen av Sitt Ord!

¹⁷ Nu tar jag . . . Om jag kallar det ett ämne, skulle jag vilja ta det här: Händelserna . . . *Nutida händelser klagörs av profetia.* Det har nu alltid varit Guds . . . Den oföränderlige Gudens sätt att förut- . . . Låta Sitt folk i förväg veta innan vissa händelser sker.

18 Om människorna på Herren Jesu tid bara skulle ha sökt Gud och vetat, vad som just skulle till att ske, skulle de inte ha dömt Jesus till döden. Men orsaken till det var, att Skrifterna måste gå i uppfyllelse, för judarna måste förblindas. Vi är allesammans medvetna om detta.

19 Inser Ni, att det där är utlovat igen just i den här tiden, som vi lever i? Laodiceas Församlingstidsålder, den här sjunde församlingstidsåldern, som vi är i nu, är naken, ömkansvärd, blind och vet inte om det. Liksom Han förblindade dem fordom, för att Han skulle få igenom Sitt Budskap till de utvalda människorna, har Han lovat att göra samma sak idag.

20 Och om jag skulle få säga det här med respekt och till alla mina bröder och systrar i Kristus, en vacker dag kommer någon att säga: "Är det inte skrivet, att de här sakerna skulle ske först?"

21 Och det kommer att vara på samma sätt, som det var då: "Sannerligen säger jag Er, han har redan kommit och de hade gjort som de ville med honom."

22 Då de frågade Honom och sa: "Å, de skriftlärdade säger och Skrifterna säger, att – att 'Elias måste komma först.'" De sa så till Jesus.

23 Han sa: "Han har redan kommit och Ni kände inte igen honom." Förstår Ni? Och det är kanske så, det kommer att sluta igen.

24 Nu vill vi vara förvarnade, så vi vet vad som ska ske med den här tidsåldern, som vi lever i. Gud har fördelat Sitt Ord till varenda tidsålder, så och så mycket åt varje tidsålder och vi måste lägga märke till, att en tidsålder inte kan fortsätta in i en annan tidsålder. Det kan bara inte fungera. Till exempel, som jag har sagt, igår kväll tror jag, eller... Jag talar hela tiden, kväll efter kväll, platser, och ibland gör jag en kommentar för andra gången. Jag menar inte att upprepa mig. Men jag säger så här: Vad skulle... Vad skulle det ha hjälpt Moses att försöka predika Noas budskap? Eller vad skulle det ha hjälpt... Vad skulle det ha hjälpt Jesus att försöka predika Mose budskap? Eller vad skulle det ha hjälpt Martin Luther att fortsätta med det katolska budskapet? Vad skulle det ha hjälpt Wesley att fortsätta med det lutherska budskapet? Vad skulle det ha hjälpt pingstvännerna att fortsätta med det metodistiska budskapet? Eller vad skulle det hjälpa pingstvännerna att fortsätta, då Brudden kallas ut? Ser Ni, vi är ända framme vid frö-tiden, vi är här vid ändens tid. Om nu inte ett vetekorn faller i jorden, förblir det ensamt.

25 Som kritiken, liksom jag har gjort kommentarer sedan boken kom ut, troligen har Ni den här i Er – Er stad, den där tyske författaren, som skrev en av de mest kritiska artiklarna. Han är en otroende. Naturligtvis inte... Jag dömer inte honom

för att han fördömde mig så. Men då han är en otroende, borde boken aldrig vara på hyllorna. Och han sa: "En Gud, som kunde sitta där och säga, att Han kunde öppna Röda Havet och befria Sitt folk, och sedan sitta med Sina händer i kors över Sin mage och se genom den mörka medeltiden, hur de där kristna slets i stycken av lejon, de där mödrarna med sitt hår genomdränkt med tjära och hängda på kors och brända och deras små barn. . . Havande mödrar, de sprättade upp magen och slog vad om könet på barnet. Och sitta där och låta det ske! Folk som skulle vara denne Guds tjänare!"

²⁶ Ser Ni, Skriften är inspiration. Man kommer aldrig att kunna lära känna Skriften bara genom att sätta sig ner och läsa Den från en teologisk ståndpunkt, från en utbildningsmässig ståndpunkt. Det har aldrig fungerat.

²⁷ Jag talade med en baptistpredikant för inte så länge sedan, han sa: "Innan vi har lärt oss den korrekta grekiskan, innan vi. . ."

²⁸ Jag sa: "I Nicaeakonsiliet, innan dess, diskuterade de om de grekiska orden i Bibeln." Man kommer aldrig att lära känna Den.

²⁹ Bibeln ska uppenbaras genom inspiration. Det är det enda, uppenbarelsen. Jesus sa till Petrus: "På denna klippa." Denna uppenbarelsens klippa uppenbarar vem Han är. "Salig är Du, Simon, Jonas' son, kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig utan min Fader, som är i Himmelen har uppenbarat det för Dig. På denna klippa ska jag bygga min Församling." Inte på Petrus, inte på Sig själv, utan på den andliga uppenbarelsen av vem Han var.

³⁰ Och Han är Ordet! Johannes Evangelium 1: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Hebreerbrevet 13:8: "Han är densamme igår, idag och i evighet."

³¹ Därför lever vi i den tiden, då Guds Ords uppenbarelse måste komma till en annan tidsålder än pingst-tidsåldern. Och det är riktigt. Kom ihåg, man kommer att. . . Jag är en utbildad person, men man kan inte besegra naturen, för Gud arbetar i naturens sammanhang. Precis liksom, som jag har sagt, solen går upp och går ner och går genom dagen och liksom en skoltid och dör om kvällen, för att uppstå igen nästa morgon. Träden släpper ner saven om vintern, den går ner i rötterna och kommer tillbaka om våren.

³² Lägg märke till, att Han liknade Den vid ett vetekorn, Bruden, orsaken till att Gud måste låta det där pågå så där. Den där fina, rejäla, äkta Församlingen, som grundades på Pingstdagen, hade växt och växt sedan Pingstdagen till en stor församling, den måste falla ner i jorden på den där mörka medeltiden och bli begraven, liksom all säd gör. Den måste dö, så att den skulle kunna komma fram i reformationen igen.

Den kom fram i reformationens person, Martin Luther. Och därifrån, precis liksom en vetestjälk, som kommer upp. Det första, som kommer upp, det är två små blad, sedan fortsätter det att lägga till flera blad. Upp kom Martin Luther och sedan Zwingli och så vidare framöver, Calvin och som de fortsatte.

³³ Till sist går det upp i en vipa. Det var nu John Wesley i Wesleys tidsålder. Den hade en pollengömma.

³⁴ Därifrån kom pingst-tidsåldern, så nära, precis lik ett riktigt vetekorn, om man tittar på stjälken. Men om man tar det där vetet och öppnar det, finns det inte ett enda korn i det alls, det är bara ett skal i *form* av ett korn. Men det är satt där med avsikt, för att skydda kornet tills. . . Om solen träffar det *så där*, skulle den döda det.

³⁵ Det måste stanna där inne intill en viss tid och allt Liv lämnar skalet (liksom det lämnade stjälken, lämnade pollenet), lämnar skalet och går in i vetet och formas åter precis som det var i jorden.

³⁶ Nu vet vi allesammans, att när ett budskap än ges, bildar de en organisation inom tre år. Då de gör det, dödar det det just där. Det gjorde det på Luthers tid, därför gjorde det det på Wesleys tid, det gjorde det på Alexander Campbells tid och hela resten av dem, och det gjorde det på pingstvännernas tid. Exakt! Förstår Ni? Man kommer dithän, att varenda en blir formell och kommer av sig och de kan inte ta emot ny uppenbarelse. De har slagit sig ner och där är de och där dör de. Och Livet går raka vägen igenom det där och fortsätter vidare för att skapa vetet. Och då vetet kommer, får det där Livet, som har färdats genom det där vetet, uppenbarelsen, alltsammans att ta form, ja, fostrar för Borttryckelsen.

³⁷ Kom nu ihåg, att det här Budskapet först började med gudomlig helbrägdagörelse, att utföra under! Om nu Gud lät detta gå genom en vanlig församling, precis liksom vi redan hade, då var det inte Gud. Gud behöver inte briljera. Han behöver — Han behöver inte göra de här sakerna för att underhålla oss, som vi amerikaner är vana vid (underhållning), utan Han gör det för att tilldra Sig människornas uppmärksamhet för att Han tänker göra någonting.

³⁸ Titta på Honom själv, då Han kom! ”Den underbare lille profeten, mästaren, profeten från Galiléen.” Å, Hans verksamhet var underbar, Han var välkommen i varenda församling.

³⁹ Men en dag satte Han Sig ner, sa: ”Jag och min Fader är Ett.”

⁴⁰ ”Oj, oj!” Det där var alldeles fel. ”Bort med en sådan man!”

⁴¹ ”Utan att Ni äter Människosonens kött och dricker Hans Blod, har Ni inget Liv i Er.”

⁴² ”Å, Han är vampyr! Kom bort från en sådan person!” Förstår Ni?

43 Ser Ni, det fanns någonting, som måste följa det där tecknet. Ser Ni, någonting följde.

44 Skalet höll fast det, men nu drar skalet sig bort, det måste. Och kom ihåg, tjugo år har gått och inga fler samfund har kommit ut ur det, och det kommer det inte att göra. Vi är vid samfundens slut, vetet har tagit form. Men hur är det ställt med vetet nu, man kan inte. . . Det måste ligga i Sonens Närvaro för att mogna, innan skördetröskan plockar upp det.

45 De händelser som vi nu ser äga rum, de visas absolut i Bibeln, för varenda tidsålder. Vi tycker, att vi är alldeles i olag, men det är vi inte, allting rör sig precis exakt enligt Guds Ord.

46 Nu är Bibeln en annorlunda bok jämförd med vilken annan helig bok som helst. Det finns ingen bok lik Bibeln, för Bibeln är Gud i ordform. Förstår Ni? Den är. . . Ett ord är en uttryckt tanke. Guds tanke uttryckte Den, Hans Ord genom profeterna, och de skrev Bibeln, som är i ordform. Och Jesus kallade Den: "Ett sädeskorn." Och vilket frö som helst kommer att frambringa sin egen sort, om det är i rätt tillstånd, rätt atmosfär. Nu är den här boken en. . . Den här profetiska Boken, Den — Den förutsäger kommande händelser. Nu innehåller Boken hela uppenbarelsen om Jesus Kristus. Man lägger inte till till Den eller drar från från Den och varenda uppenbarelse måste komma genom Den. Ser Ni, det måste vara Ordet.

47 Så folk säger: "Jag fick en uppenbarelse." Ja, vi vet, att Joseph Smith och många andra fick uppenbarelsen och saker men var tvärt emot Ordet.

48 Det måste komma enligt Ordet, om det kommer från Gud, för det är till för att försäkra om eller att bevisa Guds Närvaro. Och Han visste alla de här sakerna i förväg, då Han var. . . Genom Sitt förutvetande föreskrev Han, förutbestämde (det kallas i Bibeln "predestinera") varenda tidsålder till sin plats och varenda människa till sin plats och varenda budbärare till sin plats. Han är Gud, djävulen lurar inte Honom. Och Han är Gud och Han har bestämt allting att äga rum och det faller precis exakt in i linje med Hans Ord.

49 Så om vi kan se, med hjälp av Hans Ord, vilken tidsålder och vilken tid vi lever i, ser man det just här i Bibeln om den här tidsåldern, vad vi ska. . . Vad som ska ske i den här tiden.

50 De — de andra böckerna nu, vi finner en massa böcker, som de kallar "heliga böcker" osv. Och jag har läst Koranen och många andra. Men, ser Ni, deras — deras heliga böcker är bara en etikens, moralens eller teologins regelbok.

51 Men den här Boken är en Profet, Den är annorlunda än varje annan bok. Bibeln är Guds Ord, som förutsäger framtiden. Den förutsäger, därför att Den är förvarnad.

⁵² Om Gud sänder någonting, säger och lovar Han i Bibeln, att Han inte skulle göra någonting på jorden, förrän Han först har uppenbarat det för Sina tjänare, profeterna. Det där är Amos 3:7. Han... Och Gud kan inte ljuga. Han uppenbarar Det, det är så Han har gjort hela vägen fram genom tidsåldrarna. Han har aldrig missat att göra det.

⁵³ Nu har vi fått löfte om, att det här ska återupprättas i den yttersta tiden. Där kommer inte att finnas någon — någon församling, inget samfund, metodister, baptister, presbyterianer, pingstvännen, de kommer aldrig någonsin (i sitt nutida tillstånd) att göra den här församlingen till en Brud. De kan inte göra det, de misslyckas. De är alltför mycket i strupen på varandra och världsligheten har krupit in osv. och — och de dog på fläcken. Och så vet Gud om det.

⁵⁴ Och för att uppenbara det här Ordet säger någon: ”Tja, jag har *det här*. Och pris ske Gud, det är *så här*.” Det där är precis liksom det var, då Jesus kom för första gången. Varenda en har en lära, varenda en har *detta*. Det kommer att vara tvunget att vara någonting, som har sänts till oss från Gud. Och Gud har lovat det. Och det enda sättet Han kommer att göra det på, är — är att behålla samma Sitt mönster. Han lovade, enligt Malaki 4, att i den här yttersta tiden sända oss en profet på jorden: ”Som ska vända tillbaka människornas hjärtan, barnens hjärtan, tillbaka till de apostoliska fäderna igen.” Han lovade det där i Sitt Ord. Lukas 17 och på många andra ställen, där Han lovade det, att Han... Vad Han skulle göra i den här yttersta tiden för att föra den här saken till ett upprätthållet Ord.

⁵⁵ Ser Ni, en människa kan säga vad som helst, men med mindre Gud tolkar det där Ordet... Ser Ni, vi har nu vår egen tolkning, vi säger, att det betyder *detta*. Och den här, metodisten, säger *så här*, baptisten säger *så här*, pingstvännen sa *så här*, Oneness säger *så här*, Twoness säger *så här*. Och oj, oj, var så god! Men Gud behöver ingen tolk, Han är Sin egen tolk. Han tolkar Sitt eget Ord, genom att försvara Det i den tidsålder Det är avsett för, den tidsålder Det är givet åt.

⁵⁶ Vi lever inte i en pingst-tidsålder, vi lever i en annan tidsålder. Ser Ni, vi lever inte i en metodist-tidsålder, vi lever i en annan tidsålder. Vi lever här framme vid Brud-tidsåldern, utkallelsen av Församlingen och hopsamlingen av Den för Bortryckelsen. Det är den tidsålder vi nu lever i. Enligt min ärliga mening är det exakt Sanningen.

⁵⁷ Och den här Boken är en profetians bok. Dess troende bjuds att vörda Den och att läsa Den och tro på Dess Författare, för vartenda Ord, som är skrivet däri, måste gå i uppfyllelse. Allting, som har utlovats måste gå i uppfyllelse, för Det är Jesus Kristus i varenda tidsålder. Densamme igår, det var Jesus

Kristus, som var i Noa. Det var Jesus Kristus i Moses, Det var Jesus Kristus i David, det var Jesus Kristus i Josef. Det var Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet. Och det är Jesus Kristus bland Sitt folk idag, som gör de ting, som Han lovade, att Han skulle göra i den här tidsåldern. Det är Jesus Kristus.

⁵⁸ Men församlingen har blivit så formell, så långt borta, liksom brodern sa här. Och — och våra församlingar blir likadana, så att vi måste få någonting, som skakar oss tillbaka till Ordet. Hur vet vi, att det kommer att göra det? Det måste komma enligt Guds egen plan. Det kan inte komma genom lekmän, det kommer inte att komma genom affärsmännen, det kan inte komma genom församlingarna. Gud har fastställt Sin plan.

⁵⁹ Jag talade här i Shreveport här om dagen i en nationell sändning över nationen, om det där: *Att försöka göra Gud en tjänst, utan att det är Guds vilja*. David försökte föra Guds ark tillbaka till huset. Han var smord till konung. Å, han — han konsulterade sina — sina delegater, sina kaptener över tusen och tiotusen osv. Och de sa allesammans: ”Det där är Guds Ord.” Och de konsulterade prästen: ”Det där var underbart.” och de blev alla så inspirerade, de ropade, de utförde varenda religiös akt, som fanns. Och det var absolut tvärt emot Guds vilja, för det fanns en profet i landet vid namn Natan och han blev inte ens konsulterad ifråga om det. Förstår Ni? Och vi fann, att det inte fungerade, trots att de var mycket uppriktiga, då de försökte göra Gud en tjänst.

⁶⁰ Och man kan vara aldrig så uppriktig, men med mindre vi vet vad vi gör, fäktar man i luften. Kom tillbaka till Guds Ord och bli uppställd och gå sedan! Då vet man. Liksom en — en soldat, vet inte vad han ska göra, förrän han får order att göra det. Vi måste vara kristna soldater och få order från Bibeln för stunden nu. Inte anfallet igår, anfallet dagen innan, utan anfallet idag (vilken väg vi ska gå). Ta reda på den stund vi lever i.

⁶¹ De här nutida händelserna slinker förbi oss alltför snabbt och en dag kommer vi att finna, att vi blir kvarlämnade utan någonting och blir fångade, förseglade i vilddjurets märke innan vi vet det.

⁶² Och med tålmod måste vi nu vänta på det här, för de profetior, som är utlovade, varenda en av dem måste gå i uppfyllelse i sin tidsålder. För Det säger till oss i förväg, Författaren har gjort det här förut och vi väntar på att få se Honom göra det igen. Vilken tid det är, som vi lever i! Någonting, som liknar en almanacka. Man tittar i almanackan för att ta reda på vilken dag på året man lever i och man tittar i Guds Bibel för att se, vilken tidsålder vi lever i. Vi lever inte i metodist-tidsåldern, baptist-tidsåldern. Vi lever i Brud-tidsåldern, kallelsen, återförandet till Gud genom en kanal, som Han lovade att återföra det i. Han lovade att göra det.

⁶³ Men liksom det har varit i varenda tidsålder, folk låter människor lägga sin egen tolkning till Det genom teologi och vill inte tro på Guds gudomliga bevis för Det (dvs. Guds tolkning). Inte vad jag säger, vad någon annan säger, utan vad Gud har lovat och vad Gud gör bevisar, att det är Gud, som utför Sin egen tolkning av Sitt Ord.

⁶⁴ De sa det till Er pingstvännen, för fyrtiofem, femtio år sedan. Era mödrar och fäder, då de var äkta pingstvännen, kom ut ur en organisation och fördömde den saken och gick ut ur den. Sedan, likt en hund till sina spyor, gick de raka vägen tillbaka in i den igen. Gjorde samma sak, som dödade den där församlingen, Ni dödade Er egen med samma sak. Ingenting emot människorna där inne, ingenting emot det, det är sakernas system som är det som gör det.

⁶⁵ Hemma, jag är . . . Far hem . . . Jag predikar inte det här i andra mäns möten. Jag ska predika *Ormens spår* och lyssna till den, om Ni tar banden!

⁶⁶ Och lägg märke till, att de försummade att se bekräftelsen på att Guds Ords profetior gick i uppfyllelse. Om de där prästerna . . . De hade det arrangerat precis exakt hur Messias skulle komma, de visste, vad som skulle ske. Fariséerna hade sin idé, sadducéerna, herodianerna och allesammans, de hade sina idéer. Men Han kom inte . . . Han kom tvärt emot varenda en av dem, men exakt enligt Ordet. Jesus sa, att det var samma sak här: "Om Ni hade känt igen mig, skulle Ni ha känt igen min tid. Om Ni hade vetat, skulle Ni . . . Ni säger: 'Nja, Moses! Vi har Moses.'" Han sa: "Om Ni trodde på Moses, skulle Ni tro på mig, för han skrev om mig."

⁶⁷ Men, ser Ni, då Gud bekräftade exakt vad Han lovade, hade de det på något slags upphöjt sätt, som det var meningen att Jesus skulle komma på och . . . Jag menar Messias. Messias måste komma raka vägen till deras grupp, annars var han inte Messias. Tja, det är nästan på det viset idag. "Om Du inte ser genom mina glasögon, tittar Du inte alls." Ser Ni, och så är det — det är precis så det — det är. Vi . . . Det där är sanningen. Vi avskyr att tänka så, men det är absolut Sanningen.

⁶⁸ I Hebreerbrevet 1:1, Gud skrev fordom många gånger Bibeln på sitt eget utvalda sätt. Han skrev Den aldrig genom teologer, inte heller tolkar Han genom teologer. Det har aldrig funnits en tid, då — då teologerna någonsin hade en tolkning av Guds Ord. Tolkningen kommer enbart till en profet. Och enda sättet vi någonsin kommer att komma ut ur den här oredan på, är att Gud sänder oss den där profeten, precis exakt, enda sättet det kommer att göras på. Det har blivit trott, väntats på och — och uppfyllts.

⁶⁹ Ser Ni, Den skrevs inte av människor, utan Den skrevs av Gud. Det är inte en människas bok, Den är inte en teologs bok.

Den är Guds Bok, som är en profetians Bok, som skrivits av profeterna och tolkats av profeterna. Bibeln säger: "Herrens Ord kommer till profeterna." Exakt!

⁷⁰ Så vackert det där illustrerades, rättare sagt demonstrerades, då Jesus var på jorden och Johannes var den tidens profet och han — han profeterade. De sa: "Å, menar Du att säga, att Gud ska riva ner våra stora sammanslutningar här och alla de här sakerna? Och det ska bli en tid, då våra — man inte ska tillbe i våra tempel längre?"

⁷¹ Han sa: "Det skulle komma en tid, då Gud skulle göra ett offer av Guds Lamm, en Man." Och han sa, att — att han skulle känna igen Honom, då Han kom. Och han sa... Han var så säker på sitt budskap, han sa: "Han står mitt ibland Er nu och Ni vet inte om det." Han är mitt ibland Er och Ni vet inte om det.

⁷² Och en dag, då Jesus gick ut, såg Johannes upp och såg det där tecknet över Honom, han sa: "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!" I samma minut visste Jesus då, att Han var rättfärdigad inför människorna. Nu var Han ju Ordet, skulle vi tvivla på det? Bibeln sa, att Han var Ordet: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Och här är Han... Här är Ordet på jorden (titta! fullkomligt!) kommer raka vägen ut i vattnet till profeten.

⁷³ Det är riktigt, Ordet kommer alltid Sin profet. Så vi kan inte vänta oss, att Det ska komma till teologer. Vi kan inte vänta oss, att Det ska komma till samfund. Det måste komma sänt genom Guds kanal, som Han i förväg talade om för oss och det är det enda sättet, det någonsin kommer att komma på. Det kommer att vara hatat, föraktat, förkastat. Då Det kommer, kommer Det att kastas åt sidan och allting, men Gud kommer att göra det ändå. Det förkastades i Jesus Kristus, det förkastades i Johannes, det förkastades hos Jeremia, det förkastades hos Moses. Det är alltid på det viset. Men Gud arbetar på på det sätt Han lovade, att Han skulle göra det. Ja, sir, Han misslyckas verkligen aldrig att göra det på samma sätt.

⁷⁴ Mannen, som såg synen eller hörde Hans röst, förstod Den aldrig helt och hållet. I många fall visste han inte, för han var bara ett Guds instrument. Det är Guds tankar uttryckta genom människors läppar. En tanke är naturligtvis ett ord, då den uttrycks. Gud gör Sitt eget val genom Sin — Sitt förutbestämda val. Han gjorde det i varenda tidsålder, Han utsåg mannen för varje tidsålder. Liksom med Moses, då han skulle infria det, som Han hade sagt till Abraham. Moses föddes som ett ordentligt barn, han kunde inte hjälpa, att han var sådan. Han föddes sådan, för att han föddes för det ändamålet.

⁷⁵ Och så finner vi, att Gud gör i varenda tidsålder. Gud gör Sitt eget val genom Sitt förutbestämda val, väljer ut Sina

profeter osv. för tidsåldern, bestämmer — bestämmer hans natur, mannens natur, mannens predikostil, om deras gåvor och allt, som han gör, så att den tidens utmaning möts. Gud skapar den mannen och sänder honom. Och i Hans egna tankar, som jag predikade om igår kväll, är vi ett frö av Guds gener. Han visste, att en man skulle finnas där vid den tiden, innan det ens fanns en molekyl eller ett ljus eller någonting annat på jorden.

⁷⁶ För Du är en gen av Din far och Du fanns i Din far, ändå hade inte Din far någon gemenskap med Dig, för att han . . . Du fanns där inne men Du visste inte om det och han visste inte om det, men Du uppenbarades, så att Du skulle kunna . . . Så att han skulle kunna ha gemenskap med Dig. Och då Du är född på nytt, är Du född av Evgit Liv. Och det är den enda formen av Evgit Liv och det är Guds Liv. *Zoe*, det grekiska ordet är "*Zoe*", bara en enda form av Evgit Liv.

⁷⁷ Så om Du är en Guds son eller en Guds dotter, fanns Du i Gud hela tiden. Men Han visste, i vilken rabatt och tid du skulle planteras. Så nu har Du skapats till en varelse, en Guds son, uppenbarad Guds son eller dotter, för att möta den här tidens utmaning att bekräfta den här tidens sanne och levande Gud, det Budskap som kommer fram i den här tiden. Det är riktigt! Du fanns där innan världen grundlades. Om det inte var . . . Om Du inte valdes ut på det sättet, kommer Du aldrig att klara det, hur mycket Du än försöker efterapa det. Hur ska man kunna få blod från en rova, då det inte finns något blod där inne?

⁷⁸ Det är orsaken till, att jag försöker tala om . . . Folk tror, att vi var . . . Vi skriker till kvinnorna om kort hår och folk säger till mig om att säga de där sakerna: "Du kommer att förstöra Din verksamhet." Förstöra en verksamhet, som Gud själv har förordnat? Långt därifrån! Och då folk hör Guds Ord . . . Då en baby avlas i en moders livmoder, då den där enda cellen kommer in dit, byggs en cell till ovanpå den. Det är inte en cell av en människa, nästa av en hund och den nästa av en katt och den nästa av någonting annat. Det är absolut, ren mänsklig varelse. Och då en människa föds av Guds Ande, sprutar hon inte in vad som helst i sitt liv, det är det oförfalskade Gudsordet, bekräftat för den tiden. Hon tar det fulla Gudsordet, hon lägger inte in några trosbekännelser, ingenting annat, i Det. Det är rent och oförfalskat, Guds Ord, som har uppenbarats ibland oss.

⁷⁹ Titta i Bibeln, Du ser var, vilken tidsålder vi lever i då, då Du ser de här stora tingen uppenbaras. Då Gud lovade att göra det, gör Han det alltid vid slutet av varje tidsålder, då församlingen har kommit till vägskälet och vänds från Ordet tillbaka till synd och världslighet. Världslighet är synd. Bibeln säger: "Om Du älskar världen eller det, som hör världen till, är Guds kärlek ännu inte i Dig."

⁸⁰ Då jag talade igår kväll, talade jag om det — det offer som offrades, Lammet. Det skulle vara sju dagar, som representerar de sju församlingstidsåldrarna. Det skulle inte finnas någon surdeg bland folket, ingen surdeg i sju dagar. Det betyder, att det är ingenting blandat med Det, Det är osyrat, hela tiden. Och vi vill inte ha några trosbekännelser, surdegar och saker blandat med oss. Vi vill inte ha världen blandad med oss. Det måste vara Guds osyrade Bröd, Guds Ord, det oförfalskade Gudsordet, vilket: ”Människan ska leva av vartenda Ord, som utgår ur Guds mun.”

⁸¹ Våra samfundssystem och meningsskiljaktigheter osv. har satt surdeg i oss och *det här* och *det där* och värld och mode. Och å, det har blivit så, att det nästan är Hollywood överallt. Det kommer till slut att bli så, att det blir som där i England, man skäms för en inbjudan till altaret. Oj! Som brodern sa: ”Hur ska man kunna få fisken i båten?” Det är riktigt.

⁸² Vi måste få Evangeliet predikat i Sin helhet, med Guds kraft, som bekräftar det där, enligt löftet för den tiden och bevisa, att det där är exakt Guds vilja. Utanför Det är man bara en församlingsmedlem, hur mycket man än försöker, man försöker göra Gud en tjänst. Man kanske går till stick-och-sy-gruppen, man kan vara aldrig så trogen mot församlingen, men med mindre detta Eviga Livs-frö var förutbestämt i en, att vara en Guds son eller dotter, kommer man att växa upp till någonting deformerat men aldrig bli en verkligt sann Guds son eller dotter.

⁸³ Jag drar ofta min lilla historia om en liten örn. Hur bonden satte en höna en gång och han hade . . . Jag hoppas, att det inte låter vanhelgande för Er. Men en bonde la en höna på ägg och hon var . . . Det fattades ett ägg för att få ett rede. Jag tvivlar på, att någon här vet, vad ett äggrede är, hur mycket det består av. Men i alla fall saknade han ett ägg, för att det skulle räcka till. Så han rövade örnens bo, hon hade två ägg. Och han la ägget under hönan.

⁸⁴ Då den där örnen kläcktes bland alla de där kycklingarna, var han en märklig fågel. Han kunde inte förstå hönans kacklande, den talade inte som hans . . . Liksom han ville höra den tala. Och hon krafsade på stallbacken och åt från stallbacken, det var ingen mat för honom. Han var en ful ankunge bland dem. Hönan kacklade och han förstod det inte. Hon gick den här vägen och åt *det här* och åt *det där*, han förstod det inte. Så en dag kom hans mamma, mor rättare sagt, för Er. Jag . . . I södern säger vi ”Mamma”.

⁸⁵ Så hur det nu var, han . . . Hans — hans — hans mor visste, att hon hade två ägg och bara ett av dem fanns där, hon for och letade efter det andra. Hon for runt varenda . . . For tvärsöver landet och till sist flög hon över stallbacken. Hon såg honom där

nere, där han följde den där gamla hönan. Hon skrek: ”Junior! Du är inte en kyckling, Du är en örn!” Det där låt precis rätt för honom. Varför? Han var en örn till att börja med.

86 Och då en man eller kvinna har suttit under trosbekännelser och kall, formell religion, om han är bestämd att bli en Guds son och han ser Guds Ord predikat i Sin kraft och Gud bekräftar Det, är han en örn till att börja med, han kommer att springa till det, lika säkert som att två tvåor är fyra. Han kan inte hjälpa det, för själva hans natur älskar Guds Ord. Jag bryr mig inte om, vad någon annan säger, då han ser Guds Ord uppenbaras, flyger han till Det, därför att han är en liten örn.

87 Som de fortsätter att berätta, sa han: ”Mamma, hur ska jag komma upp härifrån?”

88 Och Han sa: ”Ta bara ett skutt, jag ska fånga Dig.”

89 Det är det enda man måste göra, det är att ta ett enda skutt med sina fötter, ett enda skutt till Gud, ett enda löfte: ”Herre, Jesus, jag tror på Dig av hela mitt hjärta. Jag tror på stundens Budskap. Jag ser Det bekräftat och jag vet, att det är rätt.” Hoppa med Dina fötter, Mamma kommer att fånga Dig. Var inte orolig, Du är en örn, hon kommer att vara just där för att få tag i dig.

90 Nu inser vi, att vi lever i en våldsamt tid och en stor tid men då den här Bibelns sanningar, troende har sett det där bekräftat, själva bekräftelsen av Det är beviset på, att Gud är i Det. Absolut! Det är då, som det utlovade Ordet, som Gud lovade, tillkännages. Fröet har spruckit ut och de ser Det och de tror på Det. Andra kan bara inte förstå Det, de kommer på något sätt att sitta och titta på Det.

91 Som Ni vet, har jag predikat hårt nog för att — för att . . . Över hela det här landet, för att det inte borde finnas en korthårig kvinna i landet. Men varenda gång, då jag kommer tillbaka, finns det flera. Vad är det fråga om? Det är något fel! Ni vet, att Ordet säger så! Man säger: ”Nja, det där gör ingen skillnad.” Det gör verklig skillnad!

92 Det var en fin broder, som sa: ”Jag ska lägga händerna på dig, broder Branham. Jag älskar Dig. Du förstör din verksamhet.” Han sa: ”Det är inte Din sak att säga till de där kvinnorna om det där.” Han sa: ”Låt pastorerna göra det.”

93 Jag sa: ”Men de gör det inte.” Jag sa: ”Nu . . .”

94 Han sa: ”Nåväl, det är inte Din sak, be bara för de sjuka, Du!”

95 Jag sa: ”Vems sak är det då? Jag kallades till att predika Evangeliet.”

96 Han sa: ”Jag ska lägga händerna på Dig och be Gud att ta bort det från Dig.”

97 Jag sa: "Du ska låta — låta mig lägga händerna på dig också." Förstår Ni? Och jag sa: "Jag ska be, att Gud ska öppna Dina ögon, så att Du ser Det." Så det är riktigt.

98 Han sa: "Du borde predika . . . Människorna tror, att Du är en Guds tjänare, profet." Han sa: "Du borde lära de där kvinnorna, hur de ska få stora gåvor och profetera och sådant."

99 Jag sa: "Hur ska jag kunna lära dem algebra, då de inte ens vill tro på sitt ABC först?" Förstår Ni? Det är riktigt. Så man kan inte göra det. Det där är bara i varenda . . . Det är riktigt. Om man inte kan göra de vanliga sakerna, hur ska man kunna göra de andliga sakerna? De naturliga sakerna. Visst! Broder, syster, det kan kanske låta som ett skämt men det är Evangeliet! Det är Evangeliets Sanning. Det är riktigt!

100 Lägg märke till, att idag finner vi att folk . . . Det finns många människor, som bara inte kan tro på Det, till och med Ande-fyllda människor. Jag ska ge Er ett, som Ni kommer att sätta in vrångstrupen. Den Helige Andes dop betyder inte, att man kommer in, inte alls, inte på det, det har ingenting att göra med ens själ. Det där är dopet, ser Ni. Här är själen på insidan, *här* inne, som måste komma från Gud. Men sedan på utsidan har man fem sinnen och fem ut- . . . Ingångar till ens . . . För att få kontakt med ens jordiska hem. Inuti har man en ande och där inne har man fem utlopp: ens samvete och kärlek osv., fem utlopp för den där anden. Kom ihåg, i den där anden kan man vara döpt med Guds äkta Ande och ändå gå förlorad. Det är själen, som lever, som var bestämd av Gud.

101 Sa inte Jesus: "Många ska komma till mig på den dagen och säga: 'Herre, har inte jag kastat ut djävlar, gjort stora, mäktiga gärningar, profeterat, Guds stora gåvor?'" Han sa: "Gå bort ifrån mig, Ni som gör missgärningar, jag har aldrig ens känt Er! Många ska komma på den dagen."

102 Profeterade inte Kaifas? Han var en djävul. Vi finner, att där . . . Och de där prästerna, de där stora männen, som skulle vara stora ledare på den tiden, med ödmjukhet och allting annat, men inte kunde se Guds Ord självt uppenbaras för dem.

103 Vi skulle bara kunna ta ett knippe av dem, som jag har nedskrivna här. Hur var det med Bileam? Han var en . . . Man säger: "Gud ändrar Sig." Han ändrar Sig inte!

104 Då Bileam gick ut som profet och for dit ner, en biskop, predikant, vad Ni än vill kalla honom, var han en stor man. Men då han konsulterade Gud ifråga om att fara dit ner och förbanna Israel, tyckte han inte om dem till att börja med. Så då han frågade, om han skulle fara, sa Gud: "Far inte!"

105 Då sände de ner en hög ämbetsman, en skara, en del kanske var biskopar eller äldstebröder eller någonting, står det, med mer utbildning, för att övertala honom. Han gick

tillbaka och frågade Gud igen. Man behöver inte fråga Gud för andra gången! Då Gud säger det första gången, då är det så! Man behöver inte vänta något.

¹⁰⁶ Rebecka väntade inte för att få den andra ordern. De frågade henne: "Vill Du fara?"

¹⁰⁷ "Låt henne avgöra!"

¹⁰⁸ Hon sa: "Jag ska fara!" Hon var fullt och fast inspirerad av Gud. Hon blev en av Bibelns drottningar, för att hon handlade på Guds Andes pulserande, som verkade på henne att ta emot det, som var den absoluta sanningen, och hon trodde på den.

¹⁰⁹ Nu finner vi, att Bileam, han kunde naturligtvis inte förstå. Han gick ut och tittade på folket och sa: "Bara en minut, nu! Vi är ett mäktigt, stort folk här uppe, Ni är bara en utspridd skara." Förstår Ni? "Och allesammans — allesammans tror vi på samma Gud."

¹¹⁰ Det där är sant. De trodde allesammans på samma Gud. De dyrkade allesammans Jehova. Titta på Bileams offer, sju altaren, Guds fullkomliga tal. De sju församlingstidsåldrarna, ser Ni, sju vädurar, som talar om Herrens tillkommelse. Fundamentalt sett var han precis lika fundamental som Moses var. Men, ser Ni, där fanns ingen gudomlig bekräftelse. I detta var de båda profeter.

¹¹¹ Men i Mose verksamhet fanns det en övernaturlig Eldstod, ett Ljus, som hängde över lägret. Där fanns gudomlig helbrägdagörelse, där fanns ett Konungens rop i lägret, stora tecken, gudomlig helbrägdagörelse och under osv., som utfördes ibland dem. Det var ett tecken på en levande Gud ibland Sitt folk.

¹¹² Fundamentalt sett hade de båda rätt. Och Bileam försökte övertala folket och förtrollade in dem i det. När? Precis innan de nådde Löfteslandet. En dag till, eller två, så hade de varit inne i Löfteslandet.

¹¹³ Men nu är jag rädd. . . Det här är en svår markering att göra, någon av de här dagarna kommer jag att bli skjuten för den. Men kom ihåg detta, att församlingarna håller på att bli förhäxade av det här Ekumeniska Rådet, han tar en raka vägen in i det, för att säga: "Ni är samma grupp." Ni är inte samma grupp! Kom ut ifrån de där sakerna och var avskilda! Visst är det så, Det är sant. Det är meningen, att vi ska hålla oss borta ifrån de där sakerna, så långt bort ifrån det, som man kan.

¹¹⁴ Bileam sa: "Vi är. . . Låt oss låta våra barn gifta sig med varandra, för då allt kommer omkring, tror vi på samma Gud."

¹¹⁵ "Hur kan två vandra tillsammans, med mindre de har kommit överens?" Hur kan man vandra tillsammans med Gud, med mindre man är enig med Hans Ord? Hur kan man lägga till trosbekännelser osv. till Det, då man är vigd till att

inte göra det, rättare sagt beordrad att inte göra det? Det kan man inte göra. Det finns inget sätt att göra det, broder, syster. Man kan inte blanda den där surdegen med det osyrade. Olja och vatten blandar sig inte. Ljus och mörker blandar sig inte. Ljuset är så kraftfullt, att det bara släcker ut mörkret.

¹¹⁶ Och så kan vi inte blanda ihop det. Inte heller kan man blanda ihop synden och världen. Man kan inte blanda ihop Församlingen och samfundet. Man kan inte blanda ihop Församlingen och trosbekännelsen. Man kan inte blanda ihop världen och Evangeliet. Det blandar sig inte! ”Kom ut ifrån dem, var avskilda!”, säger Gud, ”Jag ska ta emot Er till mig själv. Ni ska vara mina söner och döttrar, jag ska vara Gud åt Er.” Vi kan aldrig göra det, förrän de här sakerna är uppenbarade och Guds Ord för stunden har bevisats vara Sanningen. Följ i spåren!

¹¹⁷ Pingst, det var därför Luther miste sitt budskap. Det var så, Wesley miste sitt budskap. Ser Ni, om den wesleyanska församlingen hade fortsatt, hade de varit pingstvännen. Om lutheranerna hade fortsatt, hade de varit metodister. Förstår Ni? Om nu pingstvännerna fortsätter, kommer det att vara Bruden. Om Ni tvekar och fortsätter att gå tillbaka till världen, liksom Ni gör nu, går Ni förlorade! Det kommer bara att vara skalet och stjärken kommer att brännas. Det vet vi. Han kommer att samla in Sitt vete i ladan. Men agnarna kommer Han att bränna med outsläcklig eld, fastän de var en bärare. Visst bar de Det. Men Livet lämnade dem, så snart det blev ett blad, det gick vidare ut för att göra någonting annat, tills det fick sin fulla gestalt.

¹¹⁸ Och så kommer Församlingen att komma genom Rättfärdiggörelsen, Helgelsen, Den Helige Andes dop (återupprättelsen av gåvorna), raka vägen in i Kristi utformade avbild. Kristus är Brudgummen, Församlingen är Bruden och Bruden är en del av Brudgummen. Det kommer tvunget att vara en Ordförsamling, inte en samfundsförsamling. Det kommer att vara Ordförsamlingen, det Ord, som har tillkännagetts och det genom det bekräftade Gudsordet.

¹¹⁹ Bileam, han kunde inte se skillnaden. Många kan inte det.

¹²⁰ Farao kunde inte se Den, fastän Den bekräftades mitt framför honom.

¹²¹ Datan kunde inte se Den. Datan kom dit ut och han såg Moses och visste. Han gick dit ut, sa: ”Du försöker tro, att Du är den ende i skaran. Hela församlingen är ju helig!” Gud handlade aldrig så. Han borde ha vetat bättre än så. Och han sa: ”Nåväl, hela församlingen är helig. Du försöker göra Dig till. . .” Om vi skulle säga det idag, gatuuttrycket: ”Den enda stenen på stranden.”

¹²² Och Moses visste, att Gud hade sänt honom dit ner för det där. Han sa bara: ”Herre. . .” Föll i tabernaklets dörr.

123 Och Gud sa: "Avskilj Dig från honom." Och Han uppslukade dem.

124 Och kom ihåg, den synden, som Israel begick (genom att Bileam sa: "De är det samma, allesammans."), den synden blev aldrig förlåten Israel. Och titta, låt mig ge Er en slående siffra! Av två miljoner, som lämnade Egypten, gick två in i Löfteslandet. Varenda en av dem åt samma sak, de dansade alla i Anden, de hade allesammans allting gemensamt. Men då det kom till avskiljelsens tid, utförde Ordet avskiljandet. Så är det idag! Ordet utförde avskiljandet! Då tiden var inne, sa han: "Å, här, vi är. . ."

125 Så lika, titta, Bibeln säger: "I den yttersta tiden ska de två andarna", Matteus 24:24, "vara så lika, att det skulle förföra till och med de Utvalda, om det vore möjligt." Det där skalet ser ut precis exakt likt vetet, men det är inte vetet. Förstår Ni? Det är inte vete men det ser ut precis exakt likt det. Förstår Ni? Så likt, att det skulle förföra till och med de Utvalda. Ni bildade samfund och föll in i det där samfundet och torkade ut och dog och vetet fortsatte raka vägen ut genom. . . Förstår Ni? Det där är exakt riktigt! Det är en bärare men inte vetet.

126 Kom ihåg, vetet bara fortsätter att fortsätta. I uppståndelsen kommer hela vetets kraft att komma raka vägen upp i vetet, då det börjar skapa huvudet, för att komma ut i den mäktiga uppståndelsen.

Aldrig förlåten!

127 Låt oss stanna här, bara ett ögonblick! Jag hoppas, att jag inte får Er att sätta det i halsen. Men titta, låt mig fråga Er en sak! Låt oss bara ta det där! Säg till exempel, att den här uträkningen skulle vara rätt! Då spermien från hanne och hona kommer, om Ni någonsin har känt till provrör eller — eller korsning av boskap osv., kommer Ni att finna, att uttömningen från hannen släpper ut ungefär en miljon sädesceller. Och ut ifrån honan kommer en miljon ägg. Men visste Ni, att det är bara ett av dem, som är fruktsamt? De där små kalvarna, eller vad de nu är, i dessa miljoner sädesceller, en miljon sädesceller, det kommer att ske, att den där enda lilla sädescellen kommer att arbeta sig fram ibland resten av de där sädescellerna och gå raka vägen bort och finna det där fruktsamma ägget och kravla sig in i det och resten av dem dör. En enda av dem är bestämd till liv, det är inte de andra, fast de alla är samma sort. En enda av en miljon!

128 Tänk om det skulle vara så ikväll! Det finns femhundra miljoner, ska det vara, tror jag, kristna i världen, ungefär det antalet, bara ett runt tal. Om bortryckelsen skulle komma ikväll då, skulle de levande, som far, bara vara femhundra människor. Nåväl, det är så många som saknas vilken dag som helst, som de inte kan hålla reda på. Bruden kommer att tas

bort och vi skulle undra, vad det är fråga om, och folk skulle bara fortsätta att predika och säga, att de "får *det här* och *det där* och *det andra*" och titta, vilken villfarelse det skulle vara! Säg, om det skulle vara så! Jag säger inte, att det är det, jag vet inte, jag är ingen expert på det där. Gud är Domaren ifråga om det. Men titta, hur lätt det skulle kunna hända, i alla uträkningar osv., hur det skulle kunna bevisas!

129 Varför såg inte Kora Det Där? Varför såg inte Datan Det?

130 Varför såg inte Ahab Det? Då Ahab... Då Josafat for ner till Ahab, sa han: "Ahab, vi har bekymmer. Vet Du, att Gud gav oss det här landet, Josua delade upp det? Du vet, den här markbiten här uppe, som syrianerna har tagit, är inte det vår mark?"

"Jo!"

131 "Våra barn är hungriga och syrianerna (vår fiende) matar sina barn, fyller deras magar med vetet, som borde vara vårt." Det där är rätt enligt Skriften. Han sa: "Vill du hjälpa mig att gå dit upp och ta det där?"

132 Ibland kommer nu en god man under det ondas inflytande att ge sig. Det är bäst att vara på sin vakt, församling, vara riktigt noga på sin vakt.

133 Med det samma sa nu Josafat, som var en mycket religiös man: "Jo visst, vi borde dra upp till vår församling, vi är alla samma folk." Men de var inte samma folk! Nej! Han sa: "Ja, vår församling är Er församling, vårt folk är Ert folk. Visst, vi ska gå", sa han, "men låt oss fråga Herren först!"

134 Så han sa, å, Ahab: "Otvivelaktigt skulle vi ha tänkt på det. Nåja, vi ska..."

135 "Finns det någon Herrens profet?"

136 Han sa: "Jag har en predikantskola full av dem. Jag har fyrahundra här nere, de bästa som finns. De är allesammans filosofie doktorer, justitie doktorer, dubbla justitie doktorer och allting annat, som hör till det. De är allesammans..." Kom nu ihåg, de var *hebreiska* profeter, från en profetskola.

137 Han sa: "Ta fram dem, låt oss höra på dem!"

138 Nu tror jag det var Sidkia (den store ledaren för alla biskoparna), som kom dit fram, och han hade inspirationen. Han hade inspiration, absolut. Han kom fram dit och gjorde sig två stora horn av järn. Han sa: "Du vet, SÅ SÄGER HERREN: 'Du ska ta de här hornen och stånga ut syrierna ur landet.'"

139 Nåväl, resten av dem profeterade allesammans: "Det är exakt riktigt!" Varenda en av dem, hela predikantskolan, eniga. Förstår Ni?

140 Ahab sa: "Ser Du?"

141 Josafat, som liksom var andlig, Ni vet, han hade inte torkat upp alldeles, han sa: "Men finns det inte bara en till någonstans, som vi kunde fråga?"

142 "Varför vill du fråga andra, då hela Ekumeniska (hela rådet), det säger: 'Det är all right.?' (Ursäkta mig, ser Ni!) "Allesammans sa: 'Det där är vad vi borde göra.'" Förstår Ni? "Det där är vad vi borde göra."

143 Han sa: "Men finns det inte bara en till någonstans?" Den där udda typen, Ni vet.

144 Han sa: "Jo, det finns det. Det finns en, Mika, Jimlas son, men jag hatar honom." Alltid på det sättet. "Jag hatar honom, för han skäller alltid bara ut de våra och förbannar mig och talar om allt det onda om mig för mig. Jag hatar den mannen!"

145 Han sa: "Å, säg inte så, Konung!" Han sa: "Gå och hämta honom!"

146 Så de gick dit bort till Jimlas son, en del av — av biskoparna, rättare sagt en del av äldstebroderarna, och gick bort dit och sa: "Lyssna nu, vill du komma tillbaka in i organisationen igen? Säg samma sak, som de säger, Du, så tar de tillbaka dig!"

147 Men där hände det sig, att Gud hade en man, som de inte kunde lägga sina händer på. Gud hade Sina händer på honom. Han var bara reflektorn för Guds Sanning. Han sa: "Visst", sa han, "ska jag gå ner men jag kommer bara att säga, vad Gud lägger i min mun." Där var gudsmannen. Han sa: "Ge mig natten!" Så natten kom och Herren talade till profeten, den lille obetydliga. Och innan man visste ordet av, kom han ut nästa morgon.

Man sa: "Hur går det, Jimla?"

148 Han sa: "Dra upp", sa han, "men jag har sett Israel skingrade liksom får, som inte har någon herde, på en höjd."

149 Han sa: "Vad sa jag till Dig! Vad sa jag till Dig om det!" Och han sa . . .

150 Då gick den store biskopen fram och slog honom på munnen och sa: "Vilken väg gick Guds Ande? För jag vet, att jag hade Anden, jag dansade i Den, jag gjorde alla de här sakerna. Ser Du, jag — jag hade Anden över mig. Vilken väg gick Den?"

151 Nu, ser Ni, eftersom Jimla var en Guds son, rättare sagt en riktig Guds profet, jämförde han sin syn med Ordet. Om den inte var enligt Ordet, var den fel. Förstår Ni? Ordet för den stunden, ser Ni. Nu sa han, att enligt Skriften, tillhörde landet dem, landet var deras. Enligt Skriften verkade allt vara riktigt utom en sak.

152 Kom ihåg, att det var ett enda Ord, som orsakade hela röran, som skulle komma, Eva misstrodde ett enda Guds Ord. I

början på Bibeln orsakade ett enda Ord problemet. Jesus kom i mitten på Bibeln och sa: "Människan ska leva av vartenda Ord, som går ut ur Guds mun." I slutet på Bibeln står det: "Vem som helst, som tar bort eller lägger till ett enda ord till Det."

¹⁵³ Det är inte en del av Evangeliet. . . Metodisterna har en del, baptisterna, presbyterianerna osv., de hade en del av Det, katolikerna hade en del av det, Jehovas Vittnen, resten av dem allesammans.

¹⁵⁴ Men Det är hela Ordet, allt Ordet, Ordet för stunden, som räknas. Och vi kommer aldrig att göra det, förrän Gud smörjer en profet, som kan stå och tala om Det och bekräfta Det och bevisa Det, att Det är riktigt. Det kommer att halka rakt igenom människorna, de kommer aldrig att förstå Det, precis liksom det alltid har varit.

¹⁵⁵ Ni katoliker, liksom Jeanne d'Arc, Ni brände henne vid pålen för att hon var en häxa. Senare grävde Ni upp de där prästernas kroppar, tvåhundra år senare, och kastade dem i floden. Ni kände inte igen S:t Patrick och resten av dem.

¹⁵⁶ Det kommer att slinka ur Era händer igen, innan Ni vet ordet av. Gud kommer att göra det och Ni kommer aldrig ens att veta, att det är gjort. Ser Ni, Han bara smyger raka vägen igenom och hämtar Sin Brud och tar Henne raka vägen upp och stjälar bort Henne, ut ifrån mitt ibland folket.

¹⁵⁷ Vi finner, att denne lille Mika sa, att han jämförde, han visste, vad Gud hade sagt genom en riktig profet före honom. Profeten före honom, vad sa han? Han sa så här, han sa: "Ahab, för att Du utgöt den rättfärdige, rättare sagt den rättfärdige Nabots blod, kommer hundarna att slicka Ditt blod också, och Isebels." Och det var precis exakt vad som måste ske, för Gud hade sagt det. Hur skulle den där profeten kunna profetera gott, då det var ont emot det?

¹⁵⁸ Hur ska jag kunna säga den här laodiceiska församlingstidsåldern de goda sakerna, då Gud talade emot den? Du är naken, ömkansvärd! Du säger: "Jag är rik, jag har bättre. . . Jag har församlingar liksom metodisterna och baptisterna och presbyterianerna. Jag har *det här*, jag har *det där*, det bästa *det här*, *det där* och *det andra*." Det är riktigt, men vet inte om, att Du är naken, blind, ömkansvärd, för det verkliga, som Gud håller på att uppenbara. Det kommer att gå rätt igenom Dig, så där, flytta raka vägen ut. Förstår Ni? Tro, människor, innan det är för sent!

¹⁵⁹ Nu finner vi, att han slog honom på munnen och sa: "Vilken väg for Guds Ande. . .?"

¹⁶⁰ Mika sa: "Jag såg Gud sitta på Tronen. Och alla. . . Han ropade på Himmels representanter och sa: 'Vem kan vi få att fara ner och bedra Ahab?'" Han sa: "Och en lögnande kom

fram och föll ner inför Gud, en lögnare.” Och kom ihåg, den där lögnanden kom in i de där profeterna, då borde de ha förstått, att anden, som var över dem, inte var enligt Ordet. Men de var så uppspelta för att de var kungens profeter, för att de hade allting fint.

¹⁶¹ Och det är det, som församlingen har gjort idag. Ni har kommit bort ifrån den där gammaldags upplevelsen Ni hade för årtal sedan, då Ni stod i gathörnet och predikade Evangeliet. Kom ut ur de där organisationerna och kallade Er ”ett fritt folk”! Nej! För Ni är inpackade i det igen, liksom ett svin till sin smuts eller en hund till sina spyor. Om det fick honom att spy första gången, kommer det att få honom att spy igen. Det är riktigt! Gud utspyr Er ur Sin mun, Han sa: ”Du är ljum, varken het eller kall.” Ha några möten, sedan spela några musikstycken och sjunga litet grand, då det är absolut. . . Det har nästan blivit en skam för kristenheten.

¹⁶² Min son ropade över mig här om dagen för att se på ett teveprogram, som skulle vara ett sångmöte, dit folk kom. Den där skaran små Rickys, som stod där och skakade omkring liksom den här rock-and-rollen och sjöng de där hymnerna, det är en skam för Jesus Kristus! Det är inget allvar i församlingen alls. Det verkar som det helt och hållet har blivit något rock-and-roll och en modeuppvisning i stället för den levande Gudens Församling, där Jesus Kristus kan uppenbara Sig i kraft. För mig verkar det som det är något fel någonstans. De halkar iväg. Och Bibeln säger, att det skulle bli på det viset. Förstår Ni? Titta, var Du är någonstans! Var försiktig, vakna upp, innan det är för sent!

¹⁶³ Nu finner vi, att Han sa: ”Vem kan vi få att fara dit ut och bedra Ahab, för att få upp honom dit, för att uppfylla den där profetens ord?” Ser Ni, om profeten sa ett Ord, kommer himlar och jord att försvinna, men Det kan inte slå fel. Det måste ske. Så det var så det var, det måste ske.

¹⁶⁴ Han sa: ”Sätt den här mannen i det inre fängelset, ge honom sorgens bröd att äta och sorgens vatten att dricka. Då jag kommer tillbaka i frid, ska jag ta hand om honom.”

¹⁶⁵ Mika stod där orubblig, han visste, att han hade Guds Ande. Hans profetia, hans syner var riktiga. Hans Budskap var rätt, för det var SÅ SÄGER HERREN från synerna, SÅ SÄGER HERREN från Ordet. Det måste vara rätt, var SÅ SÄGER HERREN. Han sa: ”Om du alls kommer tillbaka, har Gud aldrig talat till mig.” Och Ni vet, vad som hände, visst. Ser Ni, Ni. . .

¹⁶⁶ Förstå, broder! Lyssna!

¹⁶⁷ Visst, Kaifas, han kunde inte förstå Det. Varför tittade han inte ner. . .? Han var en — han var biskop, han var alla församlingarnas gemensamme påve. Varför kunde inte den mannen se, att Jesus stod där? Varför kunde han inte förstå?

Då de sjöng den 23:e psalmen, den 22:a psalmen, rättare sagt, i församlingen och: "Min Gud, min Gud, varför har Du övergivit mig?" och där hänger Han på korset. Själva Skrifterna, just den Gud, som de dyrkade, de fördömde Honom och dödade Honom som "en fanatiker". Där är det.

¹⁶⁸ Det skulle chocka Er, om jag skulle säga till Er, att det där precis håller på att upprepas igen. Bibeln säger, att Han var på utsidan och försökte knacka för att komma in och ingen ville släppa in Honom: "Den, som jag älskar, tuktar och tillrättavisar jag, jag grälar på honom, jag skakar om honom, men det är för att jag älskar honom. Öppna och låt mig komma in!" Ja. Kunde inte. . . "Kom ihåg, jag ville inte komma in i församlingen. Det är *den*, individen." Han kunde inte komma in i församlingen, de hade låst Honom ute. Bara. . . Så, den enda organisationen av dem alla är den här församlingstidsåldern, som Han var utanför församlingen. Utkastad! Avvisad! Förkastad! För att. . . Han uppenbarades bara tillfälligt i de andra församlingarna, i form av rättfärdiggörelse osv. Men här inne, den tidsålder, som kommer nu, är den fulla uppenbarelsen av att Jesus Kristus är bevisad vara densamme igår, idag och i evighet. Å, jag ska medge, att vi har en massa efterapare, men undersök den förste, originalet!

¹⁶⁹ Moses gick ner med Guds bud, för att befria Israel. Och då han gjorde det, gjorde han några under. Efteraparna följde efter honom. Om de hade varit först, skulle han ha varit efteraparen. Ser Ni, han hade Herrens Ord och Herren bekräftade det, han satt bara stilla.

¹⁷⁰ Och vet Ni, att samma sak är utlovad i den yttersta tiden? "Liksom Jambres och Jannes stod emot Moses, så kommer de här männen, som är fördärvade i sitt sinne ifråga om Sanningen, att göra." Och då en organisation håller en. . . Tar en man raka vägen ner genom den där organisationen, visar det, att det inte kom från Gud. För Gud gör de där sakerna för att dra till sig människornas förstånd och sedan följer Budskapet efter det. Om det inte är så, då är det inte Gud. Det är inte Gud! Gud gör alltid så.

¹⁷¹ Judas kunde inte förstå Det. Han vandrade tillsammans med Honom, han såg Det inte.

¹⁷² Men den där verkliga, av Gud bestämda, verkliga genen, den verkliga säden, en Guds själ, som var i Gud innan världen grundlades, kom ihåg, Ni som verkligen har Guds Ande i Er ikväll, Ni var här i Kristus, för Han var Ordets fullhet. Han var Gudomens fullhet kroppsligen. Gud var i Kristus och försonade världen med Sig själv. Tror Ni det? Titta, Han var i Kristus. Så om Du var i Gud, en gen, ett ord, en egenskap från begynnelsen, då vandrade Du tillsammans med Honom här på jorden, Du talade med Honom på jorden, Du led tillsammans med Honom på

jorden, Du dog tillsammans med Honom på Golgata och Du uppstod tillsammans med Honom igen. Och nu sitter Du på himmelska platser i Kristus Jesus och kommunicerar med Honom (Ordet) då Det matas in i Din själ, så att: "Människan ska leva av vartenda Ord. som går ut."

173 Inte metodisternas ord, baptisternas ord. Kom ihåg, att om det var någonting över av offret, måste det brännas före morgonen, för imorgon är en annan församlingstidsålder. Är det riktigt? Uttåg, det är sant. En symbol, förebild till Offret.

174 Dörren. Han sa: "Jag ska skapa en plats. Inte . . . Ni ska inte dyrka mig i varenda dörr, som jag har gett Er, men det finns en enda Dörr, och på den Dörren ska jag sätta mitt Namn." Och där Herren sätter Sitt Namn, det är den platsen, där Gud kommer att ta emot Ditt offer. Vi har tillverkat alla sorters dörrar men Gud skapade en Dörr. Gud skapade en Dörr och den Dörren var . . . Johannes Evangelium, 10:e kapitlet, Jesus sa: "Jag är den Dörren."

175 Gud satte Sitt Namn på Jesus. Tror Ni det? Han var Guds Son. Varenda son kommer i sin faders namn. Han sa: "Jag kom i min Faders Namn, Ni tar inte emot mig." Jag kom i min faders namn, Du kom i din faders namn. Jesus kom i Sin Faders Namn, så Hans Faders Namn är Jesus, exakt, för Han kom i Sin Faders Namn.

176 "Och Ni tar inte emot mig. En annan kommer att komma och honom kommer Ni att ta emot." Ni kommer att ta Era samfund och fortsätta med dem. Fortsätt bara! Bibeln säger: "De ställdes upp för att uppfylla det här stället. Blinda, nakna och vet inte om det." Församling, religion, å, mycket fromma, precis liksom Kain var, offra ett offer, göra allting precis liksom Abel gjorde. Men genom uppenbarelse uppenbarades det för honom, vad sakramentet var, inte markens frukter och någonting man gör med sin hand.

177 Den troende kan se Ordet gjort till kött, de andra kan inte göra det.

178 Alla de där israeliterna, sedan de hade sett Moses utföra det där och fört dem ända fram till det stora rådslaget, där det skulle hållas, varenda en av dem sa: "Vi ska gå med Bileam, för vi tror, att Dr. Bileam har rätt. Han är smartare, är mer utbildad, allting, så vi ska bara ta emot det."

179 Och Gud förlät dem aldrig, Han dräpte dem just där i öknen. Och Jesus sa själv: "De kommer aldrig att komma, ingen av dem blir räddad." Jesus sa . . .

180 De sa: "Våra fäder åt manna i öknen i fyrtio år."

181 Han sa: "De är döda, allesammans, för evigt skilda från Gud. De är döda allesammans." Visst! För att de lyssnade till en villfarelse. Då Moses, som bekräftades av Gud och

en ledare, som skulle visa dem vägen till löfteslandet och de hade kommit så långt all right, men då ville de inte fortsätta tillsammans med honom.

¹⁸² Nu kan de troende se det men icke troende kan inte se Det Där bevisat.

¹⁸³ Titta, så from Kaifas var! Titta på alla de där prästerna, hur fromma de var! Och Jesus vände Sig om och sa: "Ni är av Er fader, djävulen, och hans gärningar gör Ni."

¹⁸⁴ Men det var några troende, som satt där. Tror Ni, att de där lärjungarna kunde ha förstått, då Jesus sa: "Jag och min Fader är ett."? De skulle inte ha kunnat förklara Det. Då Han sa: "Med mindre Ni äter Människosonens kött, dricker Hans Blod, har Ni inget Liv." Kunde de förklara Det? Nej. Men de trodde Det, för de såg, att Gud bevisades och gjordes till kött.

¹⁸⁵ Jesus sa: "Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte! Men om jag gör min Faders gärningar, det Ord, som det är förutsagt, att jag ska göra, så . . . Om Ni inte kan tro mig, tro då på gärningarna, som jag gör, så att Ni kan bli frälsta!" Förstår Ni? Jesus sa: "Mina får känner igen min Röst. De känner mitt Ord, de ser Det, då det bevisas för den tidsåldern."

¹⁸⁶ "Nåja, Kaifas kände också Ordet!" Men inte Ordet för *den* tidsåldern. Han hade det ord, som fariséerna hade stoppat i honom, men inte det bekräftade Ordet för stunden.

¹⁸⁷ "De känner igen min Röst, de känner igen mitt tecken, de känner igen mina under." Hur ska man nu . . .

¹⁸⁸ Å, låt oss komma tillbaka till vår text, för vi kommer att missa en massa av det här Skriftstället, om vi inte gör det, för jag måste avsluta om några minuter i alla fall, för klockan kommer att vara tio om några minuter. Jag älskar Honom.

¹⁸⁹ Vänner, Ni människor, som gick nedför den där gången och la i det där offret där inne för en stund sedan, folk som har gett mina barn mat, satt kläder på deras kropp, de människor, som har lagt sina pengar (som Ni mödosamt har förtjänat) i en offerbox, vet Ni vart det där går? Det hjälper mig att fara utomlands till hedningarna, som aldrig har hört någonting om Gud. Det är det jag gör med det, varenda penny, Gud är min Domare. Här är några av mina . . . De män, som sitter just här nu, som är i – i min församlings kassa. Jag får etthundra dollars i veckan och det är alltsammans, resten av det går till att sponsra möten utomlands, dit de inte kan komma.

¹⁹⁰ Församlingarna vill inte ha mig. De vill inte ha mig. Nej. Det är riktigt! De kallar mig nu: "Han är . . ." De säger: "Han är 'Jesus Only', eller han är någonting sådant eller någon kättare, fanatiker och allting dylikt, en – en Jesabel." Och jag – jag tittar på det där, de kallade min Herre "Jesabel" och de kallade Honom . . . Inte Jesabel utan "Beelsebub". De kallade Honom

vid alla de där öknamnen. ”Om de kallade husets Mästare för ’Beelsebub’, hur mycket mer kommer de inte att kalla Hans lärjungar så?” Så det där gör ingen skillnad.

¹⁹¹ Och Ni själva, med Guds hjälp, tror Ni att jag skulle stå här uppe som en stor hycklare och säga Er någonting. . . ? Eller skulle jag inte bara falla in i ledet med saken, om jag trodde, att den var från Gud?

¹⁹² Men om jag älskar Er och vet, vad som är Sanningen. . . Har Ni någonsin hört mig säga någonting i Herrens Namn, som inte har skett? Nej. Jag frågar vem som helst. Det är tusentals ting, som har sagts, de skedde allesammans. Kommer Ni ihåg den gången, då Samuel kallades ut, tror jag det var, och han sa. . . ? Israel ville göra sig likt resten av nationerna. Det är det, Ni pingstväänner kommer fram till. Ni vill handla liksom resten av människorna. Ni är inte den sortens människor. Håll Er borta ifrån det! De stora församlingarna och stora fina saker, å, broder, gör inte det! Vi predikar, att Herrens Tillkommelse står för dörren, låt oss komma ut på fälten där nere och varsko hedningarna! Förstår Ni, göra någonting åt det.

¹⁹³ Men, ser Ni, Samuel sa: ”Har jag någonsin en enda gång tagit något av Era pengar från er att leva på?”

¹⁹⁴ De sa: ”Nej, Samuel, det har Du aldrig gjort.”

¹⁹⁵ Han sa: ”Har jag någonsin sagt Er någonting i Herrens Namn, som inte har skett?”

¹⁹⁶ ”Å, det är riktigt, Samuel. Vi tror, att Du är en profet, sänd av Gud. Jajamensan. Allting Du har sagt skedde, Samuel. Men vi vill ha det ändå. ” Ni ser, vad som hände. Å, broder, Skriften bara fortsätter att upprepa Sig fram och tillbaka genom Skriften, för det är Guds sätt att göra det, ser Ni. Ni förstår, man stöter på den sortens tider.

¹⁹⁷ Låt oss kvickt komma till vår text! Nu har jag hållit på hela den här tiden och jag har inte ens kommit till min text än.

¹⁹⁸ Den ligger på mitt hjärta! Jag älskar Er! Förgås inte tillsammans med världen! Om man är av världen, kommer man att förgås tillsammans med världen. Om man är av Gud, går man tillsammans med Honom i uppståndelsen. Så byt natur ikväll från kärleken till världen och det, som hör världen till och alla dessa trosbekännelser och saker och se direkt på Golgata, på Ditt Offer! Möt Honom där på de grunderna, för det är det enda ställe Han någonsin kommer att möta Dig. Han. . .

¹⁹⁹ Metodisterna säger: ”Det är i vår församling.” Baptisterna säger, och pingstväännerna och *detta* och presbyterianerna och *det här*.

²⁰⁰ Men Han sa: ”Jag ska möta dem på ett enda ställe, den Plats där jag sätter mitt Namn.” Det är i Jesus Kristus. Det är där, Gud satte Sitt Namn. Det är det enda stället, där Han

kommer att möta Dig och det är Kristus, är Ordet, den samme igår. . . Det har växt från fötterna, länderna. Och nu är det i huvudet, gör sig färdig att fara, uppenbarar i fullt mått Bruden, samma som Brudgummen.

²⁰¹ Låt oss nu gå till vår text, riktigt snabbt, i ungefär tio minuter, och sedan ska vi avsluta. Vår text nu, vi kommer alla att vilja tänka över den. Det hade hänt igen, liksom vår text, liksom det vanligen har hänt.

²⁰² Gud sände Sin profet, då Han. . . Ordet hade lovat i Malaki 3: "En budbärare ska jag sända före mitt ansikte för att vara en förelöpare till Hans tillkommelse."

²⁰³ Om Ni nu vill ha bekräftelse på det där, för att bevisa det, bevisar Matteus, 11:e kapitlet, samma sak. Då Johannes lärjungar kom över och de hade sett Jesus, sa de: "Johannes är i fängelse." De sa: "Vi har kommit för att fråga Dig om han. . ."

²⁰⁴ Johannes örnöga hade blivit skumt. Och han var i fängelset, han gjorde sig färdig att dö. Han sa: "Gå och fråga Honom!"

²⁰⁵ Ser Ni, Johannes sa: "Å, Hans kastskovel är i Hans hand, Han kommer att grundligt rensa Sitt golv." Han trodde, att Tusenårsriket skulle börja just då, han tänkte, att kornet var färdigt. Men det måste dö och gå in i stjälken, komma upp igen för att skapa den sanna Bruden. Så han sa: "Han kommer att samla in Sitt vete i ladan och han kommer att bränna, elden." Lagg märke till det där – den förelöparen till Kristus i *den* tidsåldern, vad han sa skulle ske. "Kornet. . ."

²⁰⁶ Och jag hoppas, att Ni inte sover. Kornet är här! Det kommer att samlas in i ladan. Det var den där Bruden, den delen av det. Men vad sa Han skulle ske med stjälken? Den kommer att brännas med outsläcklig eld. Sök frälsning nu, medan Du kan! Var ett korn, inte en stjälk! Förstår Du? Gå in i Livet, inte den gamla döda formen, gå in i Kristi Liv, Ordet, som har uppenbarats, uppenbarats och bevisats så! Det här är – det här är insamlingstiden, skördetröskan kommer. Det är bäst, att Du kommer in i kornet, för skalet kommer att lämnas kvar.

²⁰⁷ Nu finner vi, att det skedde, Jesus. . . För att avsluta mitt citat här, detta Matteus 11. Ser Ni, Han gav inte Johannes. . . Han sa: "Vänta nu, jag ska ge Johannes en bok om hur han ska uppföra sig, *En troende i fängelse*". Nej! Han sa: "Stå häromkring och ge akt på vad som sker! Gå tillbaka och visa Johannes vad som sker! De lama går, de blindas ser, de döda uppstår och Evangeliet predikas för de fattiga." Precis exakt det, som profeten sa skulle ske. "Och välsignade är Ni, som inte tar anstöt av mig."

²⁰⁸ Och hans lärjungar började gå över höjden, Han vände Sig om och sa: "Vad gick Ni ut för att se, då Ni gick för att se Johannes? Gick Ni för att se en man, som gick i fina kläder osv., med bakvända kragar och allt det här, Ni vet?" Han sa:

”De är i kungapalatsen, de kysser spädbarnen och begraver de döda, han vet inte hur man ska hålla ett tvåhandssvärd.” Förstår Ni? Han sa: ”Vad gick Ni för att se? En – ett rö, som skakas av vilken vind som helst? (’Kom här, Johannes, jag ska ge Dig mer pengar, om Du kommer över hit.’ Tja, pris ske Gud, jag är inte längre metodist, jag ska bli pingstvän, jag ska bli presbyterian, jag ska bli *det här, det där*, så länge det ger mer pengar.)” Han sa: ”Ni gick aldrig för att se ett rö, som skakades av vinden.” Han sa: ”Vad gick Ni för att se där, en profet?” Han sa: ”Ja, och mer än en profet.”

209 Johannes hade just gett den fattigaste hedersbevisning han kunde till Jesus. Visste, att det måste bli på det viset. Frågade Honom, sedan han hade presenterat Honom och sett det där Tecknet över Honom, han sa: ”Det här *är* Messias”, sedan kommer han och frågar: ”Är Du Han, eller ska vi vänta på någon annan?”

210 Men titta, då Jesus förstod det där, vände Han Sig om och gav honom en hedersbevisning och sa: ”Vad gick Ni för att se, ett rö, som skakades av vinden?” Han sa: ”Det har aldrig funnits en man, född av en kvinna, så stor som Johannes, fram till denna dag.” Det är riktigt. Vilken komplimang att ge till mannen!

211 Men, ser Ni, där var det, profetian hade gått i uppfyllelse precis mitt för näsan på dem, med en förelöpare, som hade kommit, exakt som Malaki sa. Det där är nu Malaki 3, inte Malaki 4.

212 Johannes Döparen var Malaki 3, Jesus sa så. Då de frågade Honom och sa: ”Varför säger de skrifflärda . . .”

Han sa: ”Han har redan kommit. De gjorde vad de sa.”

213 Men kom ihåg, Malaki 4, omedelbart efter profeten i Malaki 4, fjärde gången Johannes Döparen kommer i . . . Rättare sagt, Elia kommer. Femte gången han kommer kommer att bli i Uppenbarelseboken 2, vittnena, då han kommer för resten av judarna. Men Gud har använt denna samma Ande fem gånger: nåden, J-e-s-u-s, de har allesammans varit Jesus hela tiden. T-r-o-n, n-å-d-e-n osv. Förstår Ni? Nummer fem är ett nådens tal och Han använde det. Använder inte bara tre, använder inte bara två, tre, fyra. Det är fem gånger Han använder den.

214 Lägg nu kvickt märke till det, nu då vi avslutar! Han sa: ”Det här är den, som det talades om: ’Jag sänder min budbärare före mitt ansikte.’”

215 Men i Malaki 4, omedelbart efter att *den* profeten profeterade, ska hela jorden brännas och de rättfärdiga vandra ut på askan efter de onda. Förstår Ni? Exakt! Ser Ni, det är profetian i Malaki 4.

216 Och lägg märke till i Lukas 17, där Han sa: "I den yttersta tiden ska det bli liksom i Sodom och Gomorra igen." Har vi det? Har vi Sodom och Gomorra igen? Hela nationerna, titta på det! Titta, vad Han nyss sa om England, alltsammans är förvrängt. Till och med maten är förvrängd. Och se här, vad vetenskapen... Man ser i *Readers Digest*, jag tror det var förra månaden, sa de: "Små pojkar och flickor går igenom medelåldern, då de är mellan tjugo och tjugofem år gamla." Jag träffar dem i mötessierna, små flickor i övergångsåldern och tjugo, tjugotvå år gamla, i övergångsåldern. Vad beror det på? Förvrängningen, korsningen. Det är exakt vad som fördärvade, alltsammans har fördärvat kroppen. Vi är ingenting annat än en röra av — av... Precis som en hybridväxt.

217 Om man tar en hybridväxt och sätter den där ute, kommer varenda bakterie att springa raka vägen till den. Men en äkta, ursprunglig växt, en bakterie kommer att gå bort ifrån den, den kan inte stanna på den. Och det är det, som är felet med församlingen, vi korsar den.

218 Det är det, som är felet med Pearry Greens gamla häst där uppe och han kastade av den där pojken här om dagen, han är ingenting annat än en gammal kort-distans-häst. Förstår Ni? Det enda det är, han... Det är precis som med en mula, han är — han är... En mula vet inte, vem hans pappa eller mamma är, han vet ingenting. Han är hälften mula och hälften häst och hälften *detta* och åsna. Han vet inte vad han är. Man skulle aldrig kunna... Han kommer att vänta hela sitt liv på att komma åt att sparka en. Det är riktigt! Man kan ropa på honom, säga: "Kom här, gosse! Kom här, gosse!" Han håller upp sina öron och: "Hå! Hå! Hå!" Förstår Ni?

219 Liksom en del av de här, som säger: "Undrens tid är förbi. Hå! Hå! Hå!", de här halvbloden, som ska föreställa församlingsmedlemmar och kristna. Jag säger inte det här som ett skämt, utan det är Sanningen. Men en äkta, renrasig, broder, han vet, vem hans far var, vem hans mor var, vem hans farfar, mormor var, man kan lära honom någonting, han är älskvärd.

220 Och en äkta kristen, som är född av Den Helige Ande och fylld med Guds kraft och Ord, han vet vem hans far är, vem hans mor är, vem hans farfar, mormor var, han vet allt om Det. Man kan lära honom någonting.

221 Men ett halvblod, det är det som kommer till församlingarna. Hybrid mellan världen och religiösa organisationer och sätter in ett litet Ord i det *här*, ett litet Ord *där*, bara tillräckligt för att luras. Det är riktigt. Då man ser Guds verkliga Ord uppenbaras, liksom Kaifas och dom gjorde, vänder de sig bort ifrån Det, de vet inte. Hybrid!

222 Nu finner vi, att också i det här budskapet i Jesaja 40:3 bekräftades Johannes. Han sa: "En profets röst, som ropar

i öknen: 'Bered vägen för Herren, gör Hans stig jämn!'" Församlingen trodde inte på honom, för han var inte från deras grupp. Den där profeten uppstod ur vildmarken, kom upp utan att känna någon. Han hade samma Ande över sig, som Elia hade, han var en vildmarkens man, han avskydde omoraliska kvinnor.

²²³ Kom ihåg hur Elia . . . Vad orsakade, att hans huvud togs ifrån honom? Det var Isebel. Isebel var orsaken till hans död. Det förde honom in i öknen.

²²⁴ Johannes Döparen, en annan som älskade vildmarken, en jägare, en skogsman. Betrakta honom! Han hade ingen utbildning. Ge akt på hans – hans text, den var inte lik en teologs. Han sa: "Å, Ert huggormssläkte!" Det smutsigaste man kan finna i öknen, listigheten, var en – var en orm. Och han kallade de där prästerna: "Ert huggormssläkte! Vem har sagt till Er att fly från vreden, som ska komma? Börja inte säga: 'Vi tillhör *detta* och vi har *det här* eller *det där*.'", för jag säger Er, att Gud kan av dessa stenar", öknen. Även: "Yxan" (som han använde) "är satt till roten av trädet. Och vartenda träd, som inte bär god frukt, huggs ner och kastas i elden." Amen.

²²⁵ Han var en naturpredikant. En stor gudsmän, levde en kort tid men tände förvisso en flammande eld över jorden. Han chockerade den generationen under sin verksamhet i sex månader. Gud uppfostrade honom i trettio år, för att få de där sex månaderna av honom. Men Gud gör på sitt eget vis, Han vet, vad Hans skörd är.

²²⁶ Och nu finner vi, att det här är exakt vad som hade ägt rum. De trodde inte på honom, för att han inte var en av dem. Det gjorde de inte. De gjorde som vanligt, de förstod Det inte. De trodde inte på Guds Ord i Malaki 3, annars skulle de ha sett det klart, enligt bokstaven, att det här var förelöparen. De hade inte haft någon profet på fyrahundra år och här uppstår det en på scenen helt plötsligt. Förstår Ni? Och människorna, de troende, trodde, att han var denne. Ser Ni, de trodde inte på Det. De trodde inte, för då de såg bokstaven fullständigt bekräftad, vad Han sa, att Han skulle göra och allting och hade sett Det klart bekräftat, då Ordet kom raka vägen till profetens vatten. Där stod de.

²²⁷ Det finns många, som argumenterar om det där Skriftstället där om Johannes. Ser Ni, Johannes sa: "Jag behöver döpas av Dig och varför kommer Du till mig?"

²²⁸ Jesus sa: "Tillåt det att vara så, för på det viset . . . För så passar det sig för oss, höves oss (är passande) att vi uppfyller all rättfärdighet. Johannes, Du som är profet, Du vet att offret måste tvättas, innan det bärs fram. Och jag är detta Offer och du är profet och vet det." Då tillät han Honom det och döpte Honom. Förstår Ni? Och han visste, att det var så.

²²⁹ Titta, de skrattade åt honom, kallade honom ”en vild, skrikande, olärd fanatiker”, som vanligt, den där profeten, som var förelöpare till Jesu första tillkommelse.

²³⁰ Jag säger inte, att de är . . . Inte har samma efterapningar idag av — av det äkta. Det har de, absolut. Men kom ihåg, där man ser en falsk dollar, måste det finnas en äkta dollar, som den är gjord efter. Där man ser en, som efterapar att vara kristen, måste det finnas en verklig kristen någonstans. För om det inte funnes, skulle *den* vara originalet. Man måste få tag i originalet. Men kolla den förste och se efter om originalet är precis exakt enligt löftet! Om det är så, tro på Det, löftet för tidsåldern.

²³¹ Så Johannes profetia bekräftades i Guds ordning. Ordet kom till profeten och bekräftade honom sannerligen som den personen.

²³² Åter kom Jesus i en . . . Annorlunda än deras förståelse av den där profetian. De förstod Den inte på det viset. (Nu är vi på väg fram till slutet, nu.) Men, enligt profetens Ord, blev Det uppfyllt bokstavligen. Profetian uppfylls, men sättet de trodde, att Det skulle vara på, Det var inte så. Hur skulle de nu ha kunnat förstå och veta, vilket som var rätt eller fel? Se om det bekräftades av Gud, om det var Gud, som tolkade det Han hade sagt. Det hade funnits falska Jesusar, som hade uppstått och lett en man, en skara på fyrahundra, ut i öknen osv. Men han bevisade sig aldrig finnas i Ordet, ser Ni, som Han sa.

²³³ Jesus, då Han kom, skulle Han vara Profet. Det är riktigt! Och idag, innan Jesus kommer igen, ska den fulla uppenbarelsen av Jesu Kristi person uppenbaras i kött. Tänk på det! Jesus sa: ”Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse, då Människosonen uppenbaras.” Vad betyder *uppenbaras*? Avslöjas, tillkännages. Hemligheten hade tagits fram, uppenbarats. Vid den tiden, då Människosonen ska uppenbaras, kommer världen att vara i ett sodomstillstånd. Vi har det, eller hur? Ja! Hur många tror på det? Den är i ett sodomstillstånd. Och det är exakt riktigt! Titta, hur det ligger till nu!

²³⁴ Kom ihåg, det finns alltid tre grupper människor i varenda folkskara man samlar, det är låtsastroende, otroende och troende. Vi har dem i varenda grupp. De har haft dem i alla tider. Där fanns sodomiterna, där fanns — där fanns lotiterna och så fanns Abraham.

²³⁵ Abraham var en utkallad grupp, han var inte i Sodom till att börja med. Ge nu akt på deras Budskap! De hade väntat på en utlovad son, väntat på honom i årtal. Gud hade visat Abraham många stora tecken och under, men här kom Gud själv ner som en människa!

²³⁶ Man säger: ”Det där var en Ängel.”

²³⁷ Abraham kallade Honom ”Herre”, stort H-e-r-r-e. Vilken bibelläsare som helst vet, att det där stora H-e-r-r-e är Elohim. ”I begynnelsen . . . Gud” [1 Mos. 1:1 — Övers.], Herren Gud, Elohim, den Alltillräcklige. Abraham kallade Honom: ”Herren Gud, Elohim.”

²³⁸ Lägg nu märke till, att det var två stycken, som gick ner till Sodom med ett budskap och de predikade för sodomiterna. De utförde ingenting, utom att förblinda dem, och att predika Evangeliet, det förblindar verkligen den otroende.

²³⁹ Men ge akt på, vilket slags tecken Abrahams grupp fick!

²⁴⁰ Nu är det meningen, att vi ska vara Abrahams kungliga Säd, Isak var den naturliga säden. Men trossäden, tron på det utlovade Ordet, det *utlovade* Ordet (missa inte det), var den där kungliga Säden. Det var Säden, Abrahams tro. ”Vi, då vi är döda i Kristus, är vi Abrahams Säd, arvingar tillsammans med honom enligt löftet.”

²⁴¹ Lägg märke till, att då allt det där ägde rum, var det nere i Sodom två predikanter där nere med ett mäktigt budskap.

²⁴² Det var En, som satt här uppe hos Abrahams grupp, som inte kastade bort tiden på den där gruppen där nere. Ge nu akt på Denne, som stannade hos Abrahams grupp, vilket slags tecken Han gav dem! Han sa . . . Kom nu ihåg, hans namn var Abram några dagar tidigare och det är S-a-r-a-i, inte S-a-r-a (furstinna). Och den här Mannen, med ryggen vänd mot tältet . . .

²⁴³ Kvinnorna då var annorlunda än de är nu. De måste komma ut och lägga sig i sin mans affärer och allting annat, Ni vet. Men de gjorde inte det då, de stannade kvar i bakgrunden.

²⁴⁴ Så de . . . Så de där Änglarna satt där. Budbäraren, och Han sa: ”Abraham, var är Din hustru, (S-a-r-a), Sara?” Hur visste Han det? Hur visste Han det?

²⁴⁵ Abraham sa: ”Hon är i tältet bakom Dig.”

²⁴⁶ Han sa: ”Jag ska besöka Dig enligt den tid, som jag lovade Dig. Jag ska besöka Dig.” Och Sara liksom skrattade för sig själv.

²⁴⁷ Med Sin rygg mot tältet sa Han: ”Varför skrattade Sara och sa: ’Hur skulle de här sakerna kunna ske?’” Om hon inte hade varit i Abraham, hans brud på den tiden, skulle Gud ha dräpt henne. Så skulle det bli med oss idag med all vår otro, om vi inte vore i Kristus. Det håller oss precis där, ser Ni. Han kunde inte skada eller kunde inte ta Sara utan att skada Abraham. Förstår Ni?

²⁴⁸ Och kom så ihåg, att Jesus sa: ”Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse.” Vi ser alla hålla med om, att världen är i ett sodomstillstånd. Jag tog upp en Los Angeles-tidning här för inte så länge sedan och det stod, jag tror det var: ”Homosexualiteten ökar med tjuo eller trettio procent i Los Angeles, vartenda år ökar den så mycket.” Det

. . . Å, det är rysligt! I vår regering och överallt, allting blir bara perverst. Det är riktigt! Alltsammans, hela systemet, kyrkan och allting annat är förvrängt. Det är i en förvrängd tidsålder.

²⁴⁹ Nu vill jag fråga Er teologer en sak, om mina bröder. Jag talar inte emot Dig, min käre broder, jag är här för att hjälpa Dig, broder. Jag är här för att stå på vad Guds Ord säger är rätt, hålla din hand och föra den här folkskaran ut ur de här sakerna. Riktigt!

²⁵⁰ Men titta här, vi har aldrig haft en budbärare nere i Sodom förr, vilkens namn slutade på h-a-m, förrän nu. Vi har haft en Spurgeon, en Wesley, en Luther och allting annat men aldrig en internationell budbärare, vars namn slutar på h-a-m, tidigare. Det är riktigt! Ser Ni, G-r-a-h-a-m, sex bokstäver, G-r-a-h-a-m, Billy Graham, den där kände evangelisten, ett stort Guds verk, mannen är sänd från Gud. Han har den där rättfärdiggörelsen som ett rinnande vatten och han skakar nationen med den, ser Ni, liksom. Det finns inte. . .

²⁵¹ Titta på Oral Roberts till pingstsamfundet! När fanns det någonsin en sådan?

²⁵² Sex bokstäver, inte sju. Abraham är A-b-r-a-h-a-m, sju. Billy Graham är G-r-a-h-a-m, sex.

²⁵³ Titta nu på budbärarna! Se på den tid vi sitter i, fanns aldrig en sådan tid i historien. Titta på samma tecken, som Han lovade skulle ges till varje grupp! Se efter, var de är någonstans! Samma, exakt, på sin rätta plats, ställda precis i ordning. Naturen, världen, allting, sitter precis exakt i rätt tid.

²⁵⁴ Missa nu inte Det, medan vi skisserar resten av det här Skriftstället! Kvikkt nu, för jag håller Er kvar alltför länge. Kalla. . . Titta här! Och enligt profeten kom han precis exakt till Ordet, precis exakt i tid.

²⁵⁵ Se nu på tidsåldern, som vi lever i nu! Lever vi inte precis i den där sodomstiden? Ge akt på budbäraren till Abrahams grupp! Ge akt på talen, bokstäverna och hans namns numerologi! Man säger: "Det finns ingenting i ett namn." Låt aldrig någon säga Dig det! Varför ändrade Han Abrams namn till Abraham, Sarai till Sara? Varför ändrade Han Simon till Petrus och alla de där andra? Förstår Ni? Det finns det visst. Exakt!

²⁵⁶ Det är skälet till, att jag säger: "Kalla aldrig Ditt barn för 'Ricky' eller 'Elvis' eller någonting." *Elvis* betyder "katt", *Ricky* är "rätta". Ser Ni, då man säger. . . Det där är exakt rätt. "Les" eller någonting, kalla aldrig ett av Dina barn det! Om det är så, ändra det riktigt kvickt, människor! Gör inte. . . Ni som. . . Om Ni tror, att jag är Guds tjänare, sätt aldrig det där namnet på det där stackars barnet! Förstår Ni? Nej, sir, ge honom ett annat namn än det där! Oj! Jag borde inte ha vikit av in på det där, för jag är

utanför mitt ämne, men jag sa det och det är redan gjort. Jag... Det är så där man gör, man vet inte då man säger det. Förstår Ni?

²⁵⁷ Kallade Honom ”Främmande, en spåman, en djävul, en Beelsebub” och sa: ”Han gjorde Sig själv till Gud.” Oj, oj!

²⁵⁸ Sa inte profeten Jesaja: ”Han skulle kallas den mäktige Guden.”? Jesaja 9:6: ”Ett barn blir fött åt oss, en son blir oss given och herradömet ska vila på Hans axlar och Hans Namn ska kallas Rådgivare, Fridsfurste och mäktig Gud, den Evige Fadern.” Det är riktigt. Även Johannes 1:1: ”I begynnelsen var Ordet och Ordet var Gud. Och Ordet gjordes till kött och bodde ibland oss.” Tror Ni det? Han var inte bara... Han var Profet men Han var mer än en profet. Han var Gud-Profeten. Varför måste Han komma?

²⁵⁹ Kom ihåg, Han kommer i tre söners namn. Han kom först i Människosönens namn. Han kallade Sig aldrig ”Guds Son”. Det vet Ni. Ser Ni, Han kom i Människosönen, en profet. Jehova själv, Fadern, kallade Jeremia för ”människoson”. En profet är en människas son. Han kom... .

²⁶⁰ Nu kom Han efter Pingstdagen, Han kom tillbaka i form av Den Helige Ande, övernaturlig Ande. Nu är Han Guds Son.

²⁶¹ I Tusenårsriket kommer Han att vara Davids Son, som sitter på Davids tron. Ser Ni, Han kom i... Han är Guds Son, Människoson, Davids Son.

²⁶² Å, Bibeln är full av dessa guldklimpar. Vi kan inte få med dem alla på en kväll. Men det är precis passande att fastställa det här nu. Morgondagen kanske aldrig gryr. Vi kan vara borta innan imorgon. Jag kanske predikar för en person, som kommer att vara död innan imorgon. Jag skulle kunna vara borta innan imorgon. Broder, syster, det där är ingen myt, det är verkliga fakta! Vi vet inte, när vi går bort och man får ingen chans, sedan det där sista andetaget har lämnat ens kropp. Rätta till det nu, vänta inte till imorgon, det kan vara för sent.

²⁶³ Lägg nu märke till, att de hade gjort mot Honom precis exakt vad profeterna hade sagt, att de skulle göra, precis liksom de gör precis detsamma idag i Laodiceas Tidsålder. Om Du vill titta på det, läs Uppenbarelseboken 3: ”Blind, naken och vet inte om det. Vänder Kristus...” Då Han börjar uppenbara Sig i kornform igen, densamme som gick ner i jorden, kom tillbaka för att vara Bruden. Bara Bruden och Brudgummen är samma kött och blod, samma verksamhet och samma saker, gör precis exakt vad Han gjorde, Anden.

²⁶⁴ Och här efterapar de och gör allting annat och varenda en har sin bok och löper och *det här*. Å, man har aldrig hört sådana sensationer! Och... [Broder Branham andas in genom näsan. — Utg.] ”Jag känner lukten av en djävul nu.” Allt *det här, det där*, precis så oskriftenligt det kan vara!

265 Och då det äkta ligger just där framför dem, går de bort: "De tillhör inte min organisation." Oj, oj, oj, bara, ser Ni, bara blinda, som leder de blinda. Kommer de inte alla att falla i diket? Förblindade av människors samfundstraditioner, utesluter de Honom ur sin församling, liksom Gud sa, att de skulle göra, i Uppenbarelseboken 3. Som vanligt, som profeterat.

266 Lägg märke till hur Jesus sjä . . . Gav Sig till känna för de här lärjungarna nu, så ska vi avsluta. De här två lärjungarna, Kaifas . . . Cleopas, rättare sagt, och hans vän. Nu är vi vid uppståndelsen, morgonen efter uppståndelsen, den första uppståndelsen. Vilken vacker morgon, Jesus är uppe ifrån de döda och lever ibland de Sina. Vilken vacker tanke!

267 Han är här lika mycket idag, som Han var den dagen, för Han är densamme igår, idag och i . . . Och uppenbarar Sig mera idag, än Han har gjort i någon annan tidsålder sedan den dagen. Kom genom vetet och stjälken och skalet (det är förgånget nu, alltsammans), vi är inne i vetet igen. Ser Ni, vi är tillbaka i kornet.

268 Känd som . . . Känna . . . Ge akt på hur Han gav Sig tillkänna för de här människorna, nu, kom ihåg, som deras Messias (just innan vi avslutar) i det utlovade Ordet för tidsåldern. Lägg märke till det! Han blev synlig för, för de . . . Liksom Han hade sagt till profeterna, att Han skulle göra. Observera: "Dumbommar och tröghjärtade till att tro att allt, som profeterna har skrivit om Honom måste gå i uppfyllelse."

269 Ge akt på Honom! Han hänvisar raka vägen tillbaka till Guds Ord, Han kom aldrig direkt och sa till dem: "Känner Ni inte igen mig? Jag är Messias, som har uppstått." Han sa aldrig det. Ser Ni, Han bara gav dem Skriften, liksom Johannes och resten av dem gjorde. Förstår Ni? Han bara . . . De måste plocka rätt på det där själva. De måste döma själva. Somna nu inte, döm själv!

270 "Dumbommar och tröghjärtade till att tro att allt, som profeterna har sagt måste ske." Vilken reprimand åt dem, som påstod sig känna Honom! Förstår Ni?

271 Lägg märke till, hur Han närmade Sig ämnet! Han gick aldrig rätt på, som jag sa för några minuter sedan och sa: "Nämen, förstår Ni inte, att jag är Er Messias för den här tidsåldern? Förstår Ni inte, att jag är Han?" Guds verkliga tjänare identifierar sig aldrig på det sättet. Skriften identifierar, vem Han är. Visst gör han det. Utan fäste deras uppmärksamhet på vad profeterna hade sagt, att man skulle leta efter på Messias tid. Förstår Ni det? Gå raka vägen tillbaka: "Dumbommar och tröghjärtade till att tro att allt, som profeterna har sagt om Messias skulle ske."

272 Han, liksom Johannes, lät Bibelns Ord identifiera Honom, vad Han var för dem. Det borde ha gjorts klart nog. Om Ordet

hade identifierat Honom, borde det vara klart, vem som var Löftet de tittade på. De visste, att Han hade. . . Någon måste komma in på scenen vid den tiden.

273 Därför sa Han: "Låt mig nu visa, vad Ordet säger ska ske i den här tiden!"

274 Försöker inte jag ikväll berätta för Er, Ord för Ord (till och med ställningen, platsen, namnen, numren, allting annat och alla tecknen, tiderna och allting), på att vi är ända här vid ändens tid? Säkert kan Ni förstå, vad jag talar om. Förstår Ni? Titta! Det där är så klart, att det inte borde behöva någon ytterligare identifiering. Han sa, då Han var här på jorden: "Rannsaka Skrifterna, i vilka Ni tror Er ha Evigt Liv, de är vad. . . De vittnar om vad jag är, ser Ni, vem jag är."

275 Lägg märke till, att Han började med profeten Moses, en profet, 5 Mosebok 18:15. Jag ger akt på Skriftställena här. 5 Mosebok 18:15, Moses sa: "Herren Din Gud. . ."

276 Ser Ni, Gud talade till honom på bergstoppen. Och oj, oj, dånet! De sa: "Låt — låt Herren. . . Låt Moses tala, inte Gud, annars förgås vi."

277 Han sa: "De har talat väl. Jag ska. . . Jag kommer inte att tala till dem mera på det här sättet, utan jag ska låta en profet uppstå åt dem." Och det har varit Hans budskap hela vägen igenom. Det är det, som måste avgöra hela saken till slut. Det bara måste det, för Herrens Ord måste komma till profeten. Det är det enda Det kan komma till. Om det inte gör det, bryter det Guds Ord och får Honom till att säga någonting fel. Förstår Ni? Det kommer aldrig att gå till en predikantskola. Det går till en profet. Och profeten är sänd från Gud, vigd. Och hur vet man, att det är så och inte vad mannen säger. . .

278 Vi har haft Elia:er och rockar och allting annat och mantlar och alla sorters nonsens och gått undan in i organisationism och allting annat.

279 Men, enligt Guds löfte, kommer det att komma till denna jord en äkta Guds tjänare, identifierad av Gud (genom att Hans Ord är den här tidens svar), som ska ställa Bruden (en riktigt liten minoritet av församlingen) i ordning och ta upp den. Det är riktigt! Han kommer att presentera: "Se, där är Den, som jag talade om, ser Ni, som skulle komma."

280 Och allt, som profeterna hade sagt om Honom och för den här tidsåldern, å, det skulle säkert vara intressant att ha hört Honom säga det. Skulle Ni inte tycka om att ha hört Honom säga det? "Allt som profeterna sa om. . ." Kom ihåg, Han sa, vad profeterna skulle säga om Honom och citerade Sig själv, vad Han hade sagt då Han citerade (och Han var Ordet).

²⁸¹ Låt oss nu lyssna till de Ord Han citerade! Skulle Ni vilja höra, vad Han sa till dem? Låt oss bara få med oss deras samtal nu, precis innan vi slutar!

²⁸² Nu orienterades de om korsfästelsens alla nyliga begivenheter, om berättelsen vid graven och gravkammaren och kvinnorna, som hade sett Honom och en annan, som sa att de hade sett Honom osv. Han sa . . . De orienterade Honom om det där. Och Han fortsätter omedelbart med Ordet om . . . Att citera Sig själv genom Ordet:

”Titta nu i Sakarja 12!” (Han måste ha citerat Sakarja 11:12.) ”För Han såldes för trettio silverpenningar. Var det inte meningen, att Messias skulle säljas för trettio silverpenningar?”

”I Psaltaren 41:9, Han förråddes av Sina vänner.” Förstår Ni?

”Sakarja 13:7, övergiven av Sina lärjungar.”

”I Psaltaren 35:11, anklagad av falska vittnen.”

”Vid Jesaja 35:7, stum inför Sina anklagare, öppnade aldrig Sin mun.” (All right, sir.)

”Jesaja 50:6, Han piskades.”

”Psaltaren 22 — 22, Han ropade på korset: ’Min gud, varför har Du övergivit mig?’ Alla mina ben, de stirrar på mig. De genomborrade mina händer och mina fötter.” (Titta på de profetior Han kunde tala om!)

”Jesaja 9:6, Ett barn blir oss fött, en jungfru ska bli havande osv.”

”Och även i Psaltaren 22:18, de — de — de delade Hans kläder mellan sig.”

”I Jesaja 7:14, en jungfru ska bli havande.”

”Psaltaren 22:7 och 8, gjorde Honom till en . . . Hånad av Sina fiender, Hans . . . Som skulle vara Hans vänner, Hans fiender, församlingen.”

”I Psaltaren 22 igen, Han skulle . . . Inte ett ben skulle brytas, men de genomborrade Hans händer och Hans fötter.”

”Jesaja 53:12, dog tillsammans med illgärningsmän.”

”I Jesaja 53:9, blåslagen och begravnen tillsammans med den rike brodern.”

”I Psaltaren 16:10, Han uppstod från de döda. David sa så: ’Jag ska inte låta min Helige se förruttnelse, inte heller ska jag lämna Hans själ i dödsriket.’ Han uppstod från de döda.”

”Malaki 3, Johannes Döparen var Hans förelöpare.”

²⁸³ Och alla de förebilder Han kunde ha gått till! Till och med till Isak, som var förebilden till Honom uppe på berg . . . Uppe på berget, dit hans fader Abraham tog honom, i 1 Mosebok 22.

284 Det var nu, de började förstå, vem som hade uppfyllt de här Skriftställena, som var utlovade för den tiden. Det var då, sedan det hade blivit sent, som de började förstå. "Å! Jaha, vänta en minut! Vet Du vad?" Då förstod de, att deras korsfäste Vän, Jesus, var den där Profeten, som var utlovad. De förstod för att . . . Ser Ni, de hade inte blivit orienterade om Skrifterna.

285 "Men här, alla de här sakerna, som det är meningen ska ske vid korset, alla de här sakerna. Oförståndiga, tröghjärtade till att förstå allt, som profeterna har sagt, hur Messias ska lida och gå in i Sin härlighet och uppstå på tredje dagen."

286 Fortfarande går de och: "Å, ja. Det där är riktigt. Jag säger, att Han — Han . . . Var inte våra hjärtan brinnande i oss?", sa de. Inte underligt att deras hjärtan var brinnande! Profetiorna, som Han gav, som hade gått i uppfyllelse.

287 Då började de förstå, att deras Vän, Mannen som de åt tillsammans med, talade med, umgicks med, fiskade tillsammans med, låg i skogen, att det där uppfyllde vartenda Ord för den utlovade tiden! Där var det. De hade vandrat sex engelska mil, det verkade som en mycket kort tid, antar jag, och de hade hört en sex timmars predikan om bekräftad profetia, (litet längre än vi har haft ikväll, ser Ni). Det höll nu liksom på att bli sent på aftonen, Aftontidsljusn hade kommit.

288 Det är samma tid nu, församling! Aftontidsljusn har kommit! Hebreerbrevet 13:8: "Han är densamme igår, idag och i evighet." Å, händelser, som klargörs genom profetia, samma sak idag. Aftontidslusn, som har utlovats av Guds profet i Sakarja 14:7, kan åter öppna den sanna troendes ögon för de händelser, som äger rum idag, det bevisas av profetiorna, att vi är vid ändens tid. Jesus håller på att komma.

289 Just . . . Det är . . .

290 Han sa: "Det ska komma en dag, som inte kan kallas varken natt eller dag men på kvällen ska det bli ljus." Nu vet vi, att geografiskt går solen upp i öster och går ner i väster. Nu sa profeten: "Det kommer att bli en lång tidsperiod, som kommer att vara dyster, liksom en . . . Kan inte kallas varken dag eller natt, den är som en mörk, dunkel dag."

291 Var gick nu Sonen upp? Vad . . . Det där var S-o-n-e-n, som vi talar om nu. Att den naturliga s-o-n-e-n går upp i öster och går ner i väster. Precis samma Gud, precis samma . . . *Solen*, rättare sagt. Och Guds S-o-n uppstod först i östern, till österns folk.

292 Och nu, sedan Han lämnade dem, vad gjorde de? Trehundra år senare startade de sin första organisation, den Romersk-Katolska Kyrkan. De gick igenom den mörka medeltiden och de kom ut. Vad gjorde de? Samma sak. Det har varit en tid av . . . Den kunde inte kallas varken dag eller natt. De hade tillräckligt med anvisningar och de trodde, att

Han var Guds Son, och vandrade i det ljus de hade, de bildade sina församlingar, de byggde sjukhus och skolor osv. och predikantskolor, sände sina barn till skolan.

²⁹³ Men profeten sa: ”Det ska bli ljust igen omkring aftontiden. Sonen ska kika ut igen, det ska bli ljust.” Vad? Samma Son, (S-o-n), som uppenbarades i köttet vid morgontiden, fordom, kommer att uppenbaras igen vid aftontiden.

²⁹⁴ Jämför nu med Lukas 17:30: ”Och på den tiden, liksom det var på Sodoms tid, miljön i världen, på den tiden då Människosonen ska uppenbaras.”

Det ska bli ljust omkring aftontiden,
Vägen till härligheten ska Du säkert finna.

²⁹⁵ Oj, oj! Människor, var är vi någonstans?

Nationerna bryter samman, Israel vaknar,
Tecknen som profeterna förutsa.
Hedningarnas dagar räknade, belamrade med
skräck, (Se henne glida ut i havet!)
Vänd om, å, förskingrade, till Era egna!
Återlösningens dag är nära,
Männens hjärtan strejkar av skräck.
Var fylld med Anden, ha Era lampor putsade
och klara!

Se upp, Din återlösning är nära. (Det är bäst.)

²⁹⁶ Broder, syster, det är en skrämmande tid. Ge akt på de saker, som är profeterade, se sakerna ske! Se, hur all profetia går i uppfyllelse, då förstår vi, vad allt det här handlar om. Det är inte en massa . . . Ingen fanatism. Det är Gud, som bekräftar sitt Ord exakt, exakt. Klippan är slagen, vänner, fly till Den så fort Ni kan! Profetian bekräftar den tid, som vi lever i.

²⁹⁷ Låt oss böja våra huvuden! [En broder talar ett annat tungomål. En syster ger en uttydning. En broder på plattformen säger: ”Kan vi ta det lugnt bara ett ögonblick! Gud har talat till oss genom broder Branham och smörjelsen är över broder Branham och han är inte färdig. Och . . .” Blankt ställe på bandet. — Utg.]

²⁹⁸ Käre Gud! Inser Ni vilken tid vi lever i, vänner? Skulle Ni våga ifrågasätta Gud? Skulle Ni säga, att ”Han har inte rätt.”, då Han har bevisat det? Han är Sin egen tolk. Vill Ni tjäna Honom?

Med Era huvuden böjda nu och Era hjärtan böjda, broder, syster.

²⁹⁹ Det här kan vara sista gången vi möts. Vi kanske aldrig . . . Om jag skulle komma tillbaka om ett år från idag, om jag lever, skulle det vara många, som är här nu, som inte skulle vara här då. Och jag kommer att vara tvungen att möta Er vid Domarskranket och svara för allting, som jag sa ikväll.

300 Inför Gud, medan Du är vid Dina sinnens fulla bruk, skulle Du nu vilja göra så här mycket för Gud? Om Du vet, att Du är . . . Titta bara på dig själv i Guds spegel (Bibeln), vem Du än är, och säg: "Jag vet, att jag är långt ifrån att vara en Guds dotter som jag ser ut. Jag är långt ifrån att vara en Guds son, som jag ser ut. Men Gud, jag vill inte vara här, jag – jag vill sträva efter att komma dit." Jag vill, att Du ska räcka upp Din hand till Gud, precis vem Du än är, var Du än är i byggnaden: "Ja, jag vill vara en Guds son. Jag vill vara en Guds dotter. Jag vill uppfylla allt, som min Herre har befallt." Nu . . . Gud välsigne Dig! Jag antar det är nittio procent av åhörarna.

301 Titta nu här, min vän! Tänk, om du hade levat på den tiden, då man hörde Johannes predika! Tänk, om du hade levat på den tiden, då Jesus var här! Vilkens sida skulle Du ha ställt Dig på? Om Du hade levat på Jesu . . . Kom ihåg, om Han . . . Om Du hade levat på den tiden, skulle det ha varit precis liksom det är nu. Samme Jesus ger Sig tillkänna genom Sitt Ord, ser Du, och Det är mycket impopulärt.

302 Men låt mig säga Dig, jag försöker inte få folk att lämna församlingen eller . . . Oj, oj, jag vill, att Du ska gå i kyrkan: "Överge inte Er församlingssamfund!" Utan vad jag försöker uppmana Dig att göra är att tränga Dig in i Guds Rike. Få de här sakerna, världen, församlingen . . .

303 Pingstvännen, Ni håller på att bli alltför världsliga. Ni tar efter världen alltför mycket. Det är bara lättamt, Ni håller på att titta på TV och alla de här sakerna och hur de gör och allt *det här* och innan man vet ordet av . . . Predikantskolorna, skolorna börjar kompromissa här och där och *det här*, *det där* och *det andra* och innan man vet ordet av . . . Det måste bli på det där viset. Pingstförsamlingen, den har varit min största support, jag kan inte säga någonting emot den. Men det är vad jag ropar ut: "Mina bröder, kom ut!" Kalla . . . Ni har inte de möten, som Ni brukade ha. Människorna är inte liksom de brukade vara. Men Jesus Kristus är densamme, låt oss flytta in i Honom!

304 Ni, som har era händer uppe nu, kom ihåg, Det fanns en slagen Klippa i öknen och den Källan är fortfarande öppen ikväll. Deras Klippa har blivit slagen, Kristus, Han är den där slagna Klippan.

305 Och ikväll, så långt jag vet, är kanske församlingen . . . Kallelsens tid är kanske redan slut, jag vet inte, jag kan inte säga det. Kom ihåg, människorna fortsatte bara med att ha mötena ändå, efter Jesu korsfästelse. Och . . . Och alla människorna, de – de kommer att bli, de . . . Se upp! De – de kommer bara att fortsätta predika och säga, att de "blir frälsta" och allting, precis som om . . . "Världen fortsätter som förut.", säger de. Men det kommer att vara för sent då.

306 Medan Du har en chans, min broder, medan Du har en chans, min syster, kom in i Guds Rike! Du behöver inte komma in under någonting annat än bara uppriktig tro till att tro på Hans Ord. Han är det där Ordet! ”Herre Jesus, jag vet, att jag tittar på mig själv nu i Guds Ords spegel. Å, så jag kommer till korta! Men käre Gud, här ikväll, den här måndagskvällen här i San Bernardino, Kalifornien, i den här hörsalen här, det här är — det här är allt jag har, Herre, men jag ger det till Dig. Vill Du ta mig som jag är, Herre? Vill du låta mig fly till korset riktigt fort? Jag ser till och med budbärarna. Jag ser tiden, jag ser utkallelsen ur Sodom. Jag ser tecknen. Jag ser Abrahams grupp ta emot Ljusets. Jag ser uppenbarelsen, Jesus uppenbaras igen mitt ibland oss liksom det var. Jag ser alla de saker, som Du lovade. Jag ser efteraparna. Jag ser, att Du sa att: ’Liksom det var på Mose tid’, hur dessa Jambres och Jannes skulle komma tillbaka för att efterapa och fortfarande vara kvar på samma soptipp, som de var på.”

307 Ser Ni, de kunde inte följa Moses genom det där Ordet och ta de där barnen ut därifrån in i öknen, för de hade sitt umgänge i Egypten. De kunde inte göra det, fastän de gjorde samma gärningar, som han gjorde. Men deras dårskap uppenbarades. Och Bibeln säger, det är SÅ SÄGER HERREN: ”Det kommer att ske igen i den yttersta tiden.”

308 Och Du ser det med Dina egna ögon, om Du är andlig. Jag är. . . Jag kan inte förklara Det. Det är inte nödvändigt för mig att förklara Det. ”Mina får hör min Röst.” Låt oss gå till Honom nu, medan vi har en chans! Vill Du?

309 Om Du behöver Den Helige Andes dop, om Du behöver ny hängivenhet, ett nytt liv, kommer din pastor inte att förakta Dig, han kommer att älska Dig för det. Ge Dig bara helt och hållet åt Gud ikväll, medan vi är här! Låt. . . Ja, jag vet att det har varit hårt, skärande, underligt. Jag gör inte det där för att vara elak, jag gör det för att vara ärlig. Jag gör det för att jag älskar Dig, jag älskar Gud och jag gör det för att försöka hjälpa Dig. Och sannerligen, min vän, jag — jag — jag tror. . . Och av hela mitt hjärta, med all min tro, tror jag, att mitt Budskap kommer från Gud. Det har — Det har bevisat det för Dig genom åren.

310 Lyssna nu, överlämna ikväll allting Du har, allting Du behöver! Jag tror, att om Du bara, med ett sant, överlåtet hjärta, ställer Dig upp på Dina fötter och räcker upp dina händer till Gud och säger: ”Käre Gud, här är jag. Ta mig, Herre! Jag ska inte längre försöka använda mitt eget förstånd och min egen tolkning. Ditt Ord säger, att jag måste vara ’helig, jag måste födas på nytt, jag måste fyllas med Anden och sedan kommer Anden att leda mig in i hela Sanningen’. Käre Gud, här är jag, led mig!” Skulle Du vilja göra så där mycket? Om Du gör så där mycket, räcker upp Din hand, säger: ”Jag är villig att göra så där, det är jag villig till.”

311 Låt oss då alla stå upp på våra fötter!

Just som jag är, utan något försvar,
Utom att Ditt Blod utgöts för mig,
Och att Du bjuder mig komma till Dig,
Å, Guds Lamm, (Guds enda Dörr) . . .
kommer! Jag . . .

Låt nu alla Dina gärningar, allting annat, Din trötthet,
allting . . . Tänk om Du vore döende nu!

Just som jag är vill Du ta emot,
Vill välkomna, förlåta, rena, ta emot.
För att jag . . .

Ska Du räcka upp Din hand på den här versen nu?

Jag lovar att jag ska tro,
Å, Guds Lamm, jag kommer! Jag kommer!

312 Medan organisten nu fortsätter – fortsätter att spela, låt
oss varenda en . . .

313 Unga tonåringar, vill Ni bli liksom de här här ute på gatan,
den här ligisthopen?

314 Syster, vill du ha kort hår, då det är Din ära som Guds Nasir
att ha långt hår? ”Det är en skam för henne att klippa sitt hår.”
Skulle Du vilja ha på dig de här små kjolarna och sakerna,
som de har på sig idag, den här – de här omoraliska kläderna,
som din kropp syns igenom, där ute på gatan? Visste Du, att
varenda man, som tittar på Dig begår äktenskapsbrott med Dig
i sitt hjärta? Och Du presenterar Dig på det där viset. Vet Ni,
kvinnor, Ni som bär makeup, att det fanns bara en enda kvinna
i Bibeln, som någonsin bar makeup? Och Gud lät hundarna äta
upp henne. En Jesabel, ett namn som har varit hatat alltsedan
hennes tid, på grund av dessa hennes gärningar. Vet Ni, att
det var profeten Elia, som förbannade det där och pekade ut
henne på det sättet? Vet Ni, att det var Herodias, som Johannes
Döparen höll efter? Vet . . . Man vill inte vara denna världens
Hollywood-sak. ”Om man älskar världen eller det, som hör
världen till, är Guds kärlek inte i en.”

315 Broder, predikantvän, ingenting . . . Var snäll och
förstå mig, jag är Din broder. Vill du umgås med, och Ni
församlingsmedlemmar i någon församling (metodist, baptist
eller vad Ni nu har varit), vill Ni hålla fast vid det där
samfundet, för att Er mor och mormor höll fast vid det? Hon
kom ut ur någonting för att komma in i det där, det var den
tidens Ljus, det, liksom på Noas tid. Det här är en annan tid.

316 Man säger: ”Tja, jag fick . . .”

317 Det här är inte Pingstdagen. Pingsttidsåldern är över.
Pingsten är förbi, det här är skördetiden. Förstår Ni? Och
skördetiden, kornet, vattnet har redan hållts ut, kornet håller
på att mogna. Kom in i kornet, min käre broder! Hör på mig,

tro mig, om Ni tror, att jag är en Guds tjänare, må varenda en, på sitt eget sätt, böja sitt huvud i ödmjukhet och be den bön, som vi — som vi vet, att vi borde be: ”Gud, ta mig som jag är!”

³¹⁸ Och broder, syster, jag lägger mig själv på altaret ikväll också. Gud, forma mig och gör mig annorlunda! Gör någonting, Gud, forma mig i Din fason!

³¹⁹ Tror Ni det är lätt, att stå här och skära människorna i stycken så där? Det är svårt att göra det. Men ve mig, om jag inte gör det!

³²⁰ Käre Gud, då de här åhörarna böjer sina huvuden och hjärtan i de här allvarliga ögonblicken i slutet på den här Bibelföreläsningen, då vi ser Den Helige Andes bekräftelse, som skakade den här nationen fram och tillbaka och fram och tillbaka, med mäktiga väckelser och tecken, vet vi, att någonting måste följa det. Och att sedan få se de där sju Änglarna komma ner där på den där bergstoppen där borta i Arizona, då till och med veckotidningarna över hela landet skrev om Det. Att få se Jesus själv där på himlen titta ner och säga det där: ”I Uppenbarelseboken 10:7, i den sjunde ängelns Budskap, skulle dessa Insegel öppnas, Guds hemligheter skulle tillkännages.” Det där, som reformatörerna inte levde länge nog för att — att visa det. Och här ska de här sju inseglen, som förseglade alltsammans öppnas i den här tiden. Att få se alla dessa mäktiga tecken och under, som har gjorts, bekräftade, förutsagda innan de skedde och inte en enda gång har Du någonsin svikit oss utan fått det att ske precis som det var sagt.

³²¹ Käre Gud, vi inser, att Jesus Kristus är mitt ibland oss. Vi vet, att Han är här. Han är här ikväll, den osynlige Guden är här hos oss och kan bekräfta vartenda löfte, som Han gav i Sitt Ord. Hur har Du inte stått och bevisat för dem, med ryggen vänd åt dem, i den ursprungliga begynnelsen, innan efteraparna ens kom in i ringen, Herre, rättare sagt kom in i kapplöpningen, liksom. Du visade och bevisade, profeterade och sa exakt hur det skulle ske och vi ser, att det skedde på det viset. Och Fader, Gud, vi vet, att det inte kan vara människor, det måste vara Gud. Så vi vet, att det är Du här ikväll. Förlåt oss våra synder!

³²² Käre Gud, Du har helat vår sjukdom, för — förlåt nu våra synder, Herre, att vi inte har varit det slags kristna, som vi borde vara, inte. . . Vi bekänner oss vara en fullt evangelisk man eller kvinna och här finner vi oss falla av liksom en samfundskyckling. Hjälp oss, käre Gud, ta oss och skaka om oss med din Helige Ande! Och om det finns någonting i oss, som inte är likt Dig, ta ut det ur oss, Herre! Och sätt våra fötter på Guds heliga Ord och låt Den Helige Ande bränna Sig ner i vårt hjärta och ta bort allt otrons skräp och den här tidens dåsigheet! Å, stå upp och skaka oss! Ge oss det, Gud! Rena oss! Forma oss! Skapa oss! Gud, bevilja det!

323 Om det finns några här inne ikväll, Herre, som i sina hjärtan har det där kornet, den där Guds-genen, som är bestämd till Liv sedan världen grundlades, vet jag, Herre, att de var tvungna att höra i den här stunden. Så jag ber, Gud, att Du ska fylla deras själar och upplysa dem med ett färskt dop i Den Helige Ande och sända iväg dem fröjdande sig och lyckliga.

324 Herre, Gud, de . . . Jag ger dem åt Dig. Jag vet inte, vilka de är, det gör Du. Jag är bara ansvarig för att predika ditt Ord, Herre, som Du uppenbarar Det. Du är ansvarig för resten av det, vart säden faller. Jag bara kastar ut Den. Herre, Gud, jag ber, att den må falla i god, näringsrik jord ikväll. Att många kommer att förstå Det, Herre, och stå upp som skinande kristna i den här yttersta tiden, att det stora, som vi ser fram emot ska komma, ska komma fort. Bevilja det, Herre! Och Du kommer att ta Din Församling, Din Brud och ta hem Henne. Vi ser det alltsammans ställas i ordning. Kom, Herre Jesus! Vi överlämnar det alltsammans åt Dig i Jesu Kristi Namn, vad resultaten beträffar. Amen.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas . . .

325 Älskar Ni Honom? Nåväl, då måste Ni älska varandra. Skaka hand med någon annan, då Ni sjunger den igen!

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På . . .

326 Låt oss nu prisa *Honom!* Hur många kan den här sången:

Jag vill prisa Honom, jag vill prisa Honom,
Prisa Lammet, som slaktades för syndare.
Ära Honom, alla människor!
För Hans Blod har tvättat bort varenda fläck.

327 Låt oss sjunga den nu!

Jag vill prisa Honom, jag vill prisa Honom,
Prisa Lammet, som slaktades för syndare.
Ära Honom, alla människor!
För Hans Blod har tvättat bort varenda fläck.

328 Känner Ni Er inte alldeles renskurade? Räck upp Era händer och säg: "Å, det där får mig att må bra!" Broder, jag älskar de där gammaldags sångerna. Gör inte Ni det? De går ner i hjärtat.

Jag vill prisa Honom, jag vill prisa Honom,
Prisa Lammet, som slaktades för syndare.
Ära Honom, alla människor!
För Hans Blod har tvättat bort varenda fläck.

³²⁹ Låt oss bara räcka upp våra händer nu och priså Gud, varenda en av oss på vårt eget sätt!

³³⁰ Herre Jesus, vi tackar Dig. Vi prisar Dig, Herre. Vi prisar Dig för ett utkallat folk, ut ur Babylon. Vi tackar dig för Din Sons, Jesu Kristi Blod. Vi tackar dig, för att Han gör oss rena denna minut. Vi för . . . Vi ber om förlåtelse för våra fel, vår dumhet, Herre, vårt snubblande i mörkret. Å, Gud, må vi resa oss och skina och vandra i Aftonljuset och vara frukten på det Träd, som kommer fram genom Aftonljusen! Bevilja det, käre Gud! Vi överlämnar oss åt Dig i Jesu Kristi Namn.

³³¹ Med våra huvuden böjda nu, ger jag tillbaka mötet till pastoreerna.

NUTIDA HÄNDELSE KLARGÖRS AV PROFETIA SWD65-1206

(Modern Events Are Made Clear By Prophecy)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på måndag kväll den 6 december 1965 på Full Gospel Businessmen's Fellowships bankett på Orange Show Auditorium i San Bernardino, Kalifornien, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org